

អនុសញ្ញាទោល

ស្តីអំពីគ្រឿងញៀនឆ្នាំ

១៩៦១

អង្គការសហ

ប្រជាជាតិ

២០០៥

អង្គសភាព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ស្តីអំពី

គ្រឿងញៀន

ឆ្នាំ ១៩៦១

អង្គការសហប្រជាជាតិ

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០៤០៥/០១១

យើង

**ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេច ព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី**

- បានទ្រង់ យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរបស់ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលរួមក្នុងអនុសញ្ញា
ទោលស្តីពីគ្រឿងញៀនឆ្នាំ ១៩៦១ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ២៥
ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យ ប្រជុំពេញអង្គ លើកទី ២ នីតិកាលទី ៣
ហើយដែលព្រឹទ្ធសភា បានអនុម័តយល់ស្របលើ ទម្រង់និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំង
ស្រុង កាលពីថ្ងៃទី ១៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ៩
នីតិកាលទី ១ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ ៖

**ច្បាប់
ស្តីពី**

**ការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ចូលរួមក្នុងអនុសញ្ញាទោលស្តីពីគ្រឿងញៀនឆ្នាំ ១៩៦១**

មាត្រា ១._

អនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលរួមក្នុងអនុសញ្ញាទោលស្តីពីគ្រឿងញៀនឆ្នាំ ១៩៦១ ដែលធ្វើនៅទីក្រុងញូវយ៉ក នាថ្ងៃទី ៣០ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៦១ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២._

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ ។

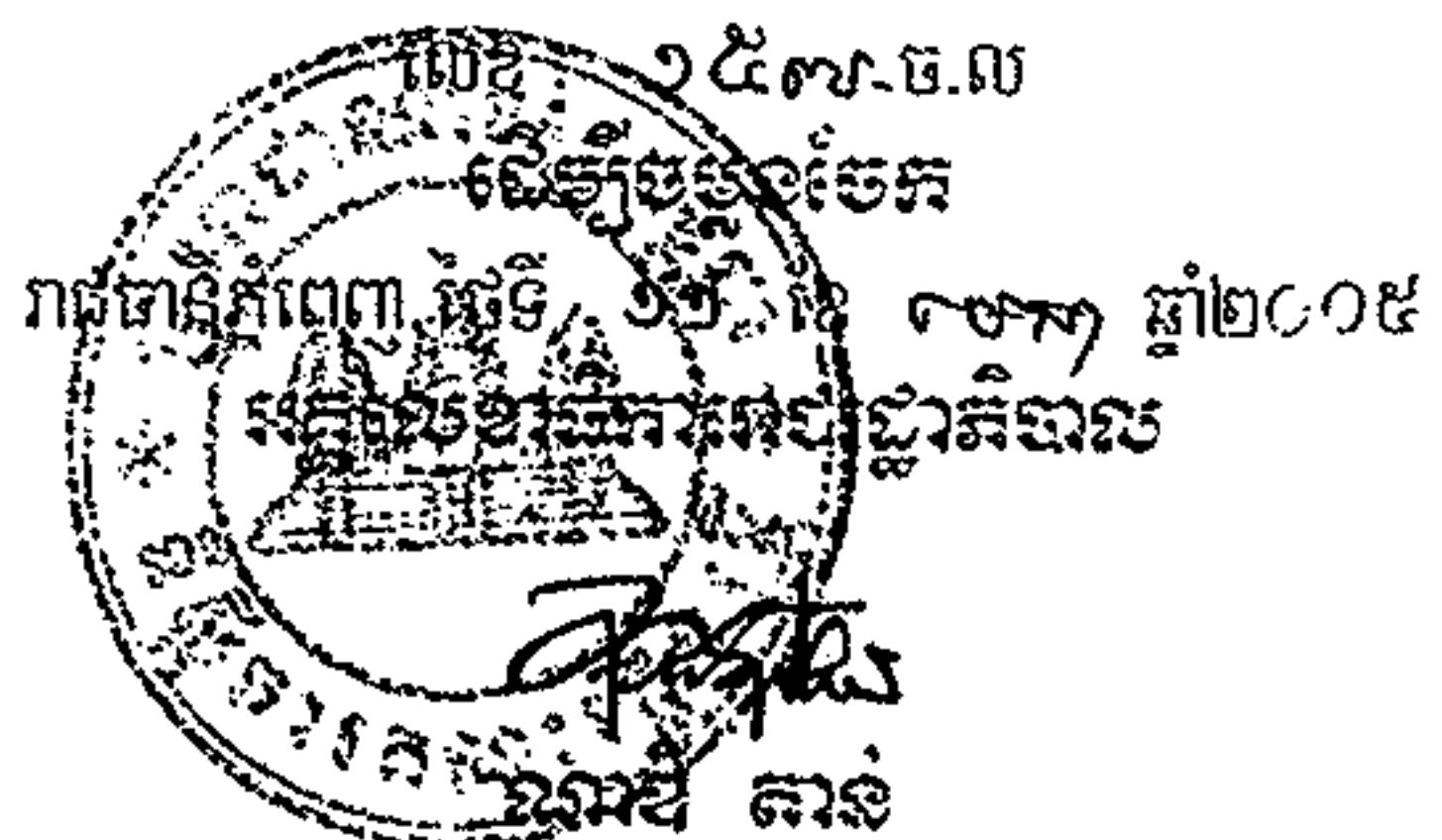
ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង, រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥

**ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី**

ពល.០៥០៤.១៨២

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
**នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
ហ៊ុន សែន**

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ
**ហត្ថលេខា និងព្រះហស្តលេខា
ស ខេង នរោត្តម សីហមុនី**

អនុសញ្ញាទោល

ស្តីអំពី

គ្រឿងញៀន
ឆ្នាំ ១៩៦១

អង្គការសហប្រជាជាតិ

ដោយមានរួមបញ្ចូលទាំងការងារ ច្បាប់ចុងក្រោយ និង សេចក្តីសម្រេចដូចបានព្រមព្រៀងដោយ
សន្និសីទរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ក្នុងការអនុម័តអនុសញ្ញាទោល ស្តីអំពី គ្រឿងញៀន ។

អង្គការសហប្រជាជាតិ
ញ៉ូយក

ការបោះពុម្ពផ្សាយរបស់ អង្គការសហប្រជាជាតិ

ការជាវ លេខ E ៦២.X II

០០ ៥០០ P

តារាងមាតិកា

ច្បាប់ចុងក្រោយ.....	
សេចក្តីសម្រេច.....	
អនុសញ្ញាទោល ស្តីអំពី គ្រឿងញៀន ១៩៦១	
តារាង.....	

កំណត់សំគាល់ : ផ្នែកខាងក្រោយមានផ្តល់ជូន ចន្លោះនៅផ្នែកខាងក្នុង នៃក្របខាងក្រោយសម្រាប់ដាក់រាល់ការផ្លាស់ប្តូរនានាទៅលើតារាង ។

ច្បាប់សន្និសីទរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិចុះក្រោយសំរាប់អនុម័តអនុញ្ញាតទោល

ស្តីអំពី

គ្រឿងញៀន

១- ក្រុមប្រឹក្សាសង្គម និងសេដ្ឋកិច្ចរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ តាមរយៈដំណោះស្រាយលេខ ៦៨៩ J (XXVI) ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៥៨ បានសំរេចកោះប្រជុំដោយយោងទៅតាមមាត្រា ៦២ កថាខ័ណ្ឌទី ៤ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ ហើយដោយយោងទៅតាមបទបញ្ញត្តិ នៃសេចក្តីសំរេចមហាសន្និបាតលេខ ៣៦៦ (IV) ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៤៩ សន្និបាតពេញអង្គសំរាប់អនុម័ត អនុញ្ញាតទោល ស្តីអំពី គ្រឿងញៀន ជំនួសដោយលិខិតទុករណ៍ទោល សន្និសញ្ញាពហុភាគី ដែលមាននៅ ក្នុងវិស័យនោះ ដើម្បីកាត់បន្ថយនូវចំនួនសន្និសញ្ញាអន្តរជាតិដែលទាក់ទងនឹងការត្រួតពិនិត្យគ្រឿង ញៀន ហើយដើម្បីបង្កើតបទបញ្ញត្តិសំរាប់ត្រួតពិនិត្យការកាត់បន្ថយសារធាតុគ្រឿងញៀននៅ ។

២- សន្និសីទអង្គការសហប្រជាជាតិ ដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញាទោល ស្តីអំពី គ្រឿងញៀន បានជួបប្រជុំគ្នានៅ ទីបញ្ជាការរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ចាប់ពីថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា រហូតដល់ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៦១ ។

៣- បណ្តាជនទាំង ៧៣ ខាងក្រោមនេះបានបញ្ជូនតំណាងរបស់ខ្លួនឱ្យចូលរួមក្នុងសន្និសីទមាន :

ប្រទេស		
Afghanistan	Greece	Paraguay
Albania	Guatemala	Peru
Argentina	Haiti	Philippines
Australia	Holy See	Poland
Bolivia	Hungary	Portugal
Brazil	India	Romania
Bulgaria	Indonesia	Senegal
Burma	Iran	Spain
Byelorussian Soviet So-	Iraq	Sweden
-cialist Republic	Israel	Switzerland
Cambodia	Italy	Thailand
Canada	Japan	Tunisia
Chad	Jordan	Turkey
Chile	Korea, Republic of	Ukrainian Soviet Social-
China	Lebanon	ist Republic
Congo (Leopoldville)	Liberia	Union of Soviet Social-
Costa Rica	Madagascar	ist Republics
Czechoslovakia	Mexico	United Arab Republic

Dahomey	Monaco	United Kingdom of
Denmark	Morocco	Great Britain and
Dominican Republic	Netherlands	Northern Ireland
El Salvador	New Zealand	United States of
Finland	Nicaragua	America
France	Nigeria	Uruguay
Germany, Federal Re-	Norway	Venezuela
-public of	Pakistan	Yugoslavia
Ghana	Panama	

- ៤- ប្រទេសមួយខាងក្រោមនេះ បានបញ្ជូនអ្នកសង្កេតការម្នាក់អោយចូលរួមក្នុងសន្និសីទគឺប្រទេសCeylon
- ៥- ភ្នាក់ងារជំនាញពិសេសដែលបានចូលរួមក្នុងសន្និសីទនោះ រួមមាន : អង្គការកសិកម្មម្ហូបអាហារ
របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ អង្គការអាកាសចរណ៍ស៊ីវិលអន្តរជាតិ អង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ និង
អង្គការសុខភាពពិភពលោក ។
- ៦- អង្គការតំណាងអន្តរជាតិ ដែលមានវត្តមាននៅក្នុងសន្និសីទនោះរួមមាន :
គណៈកម្មការកណ្តាលអចិន្ត្រៃយ៍ប្រឆាំងនឹងអាភៀន
អង្គការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន
- ៧- អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលមានវត្តមាននៅក្នុងសន្និសីទនោះរួមមាន:
អង្គការសន្តិសីទសប្បុរសធម៌កាតូលិកអន្តរជាតិ អង្គការប៊ូលីសព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ អង្គការសហព័ន្ធ
មេធាវីស្ត្រីអន្តរជាតិ ។
- ៨- ឯកឧត្តម Safwat, នាយកការិយាល័យប្រឆាំងគ្រឿងញៀនអចិន្ត្រៃយ៍របស់សម្ព័ន្ធមិត្តអាវ៉ាប់ក៏បានចូល
ដោយផ្ទាល់តាមរយៈការអញ្ជើញរបស់សន្និសីទនោះផងដែរ ។
- ៩- យោងទៅតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គម ដោយអនុលោមទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ ១
និងច្បាប់នីតិវិធីដែលបានអនុម័តដោយសន្និសីទនោះ អ្នកសង្កេតការនិងអ្នកតំណាងរបស់អង្គការដែល
បានរៀបរាប់ខាងលើ និង អង្គការតំណាងដែលបានចូលរួមនៅក្នុងការងារសន្និសីទគ្មានសិទ្ធិបោះឆ្នោត
ទេ ។
- ១០-សន្និសីទនោះបានបោះឆ្នោតសម្រេចអោយលោក Carl Schurmann (Netherlands) ធ្វើជាប្រធាន
ហើយជាអនុប្រធាន អ្នកតំណាងនៃប្រទេសខាងក្រោមនេះ :

Afghanistan	Peru
Brazil	Switzerland
Dahomey	Thailand
France	Turkey
Hungary	United Arab Republic
India	United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Japan	Union of Soviet Socialist Republics
Mexico	United States of America
Pakistan	

១១- លេខាធិការរបស់សន្និសីទនោះ គឺលោក G.E. Yates, ហើយ និង អនុលេខាធិការ គឺលោក Adolf Lande.

១២- សន្និសីទនោះមានសេចក្តីព្រាងលើកទី៣ នៃអនុសញ្ញាទោល ស្តីអំពី គ្រឿងញៀនដែលបានរៀបចំឡើង ដោយគណៈកម្មការ ស្តីអំពីគ្រឿងញៀនរបស់ក្រុមប្រឹក្សា និង ភាពស្មុគស្មាញនៃការអធិប្បាយដែលមាននៅទីនេះ ដោយយោងទៅតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចសង្គម វាក៏មានឯកសារដទៃទៀតៗផងដែរនៅចំពោះមុខ ដែលបានរៀបចំឡើងដោយលេខាធិការ ។

១៣- សន្និសីទនោះ បានបង្កើតឡើងនូវគណៈកម្មាធិការដូចតទៅ :

គណៈកម្មការទូទៅ

ប្រធាន : ប្រធានសន្និសីទ

គណៈកម្មាធិការពិសេស ដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២ និង មាត្រា ៣ នៃពង្រៀនទី៣ នេះ (ទំហំរបស់សន្និសីទ និង វិធីសាស្ត្រ នៃការនាំសាធាតុបន្ថែមក្រោមការត្រួតពិនិត្យ) ។

ប្រធាន : លោក A-Tabibi (Afghanistan)

គណៈកម្មាធិការពិសេស ដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៥ ៣០ និង ៤០-៤៣ (ការត្រួតពិនិត្យជាទូទៅថ្នាក់ជាតិ)

ប្រធាន : លោក B. Banerji (India)

គណៈកម្មាធិការពិសេសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៣១-៣៤ (ការត្រួតពិនិត្យដើមអាភៀនស្រស់ និងដើមអាភៀនស្លុតថ្នាក់ជាតិ)

ប្រធាន : លោក L.Ignacio-Pinto (Dahomey)

អនុប្រធាន : លោក J.Koch (Denmark)

គណៈកម្មាធិការពិសេសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៣៥-៣៨ (ការត្រួតពិនិត្យស្លឹកកូកាថ្នាក់ជាតិ)

ប្រធាន : លោក K.Chikaraishi (Japan)

គណៈកម្មាធិការពិសេសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៣៩ (ការត្រួតពិនិត្យកញ្ចប់ថ្នាក់ជាតិ)

ប្រធាន : លោក B.Grinberg (Bulgaria)

គណៈកម្មាធិការពិសេសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៦ ២៧-២៩ . ២០-២១ . ៤ (ការផ្តល់ព័ត៌មានត្រូវបានផ្តល់អោយតាមរយៈរដ្ឋាភិបាល ប្រព័ន្ធប៉ាន់ស្មាន និង ស្ថិតិ កាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋាភិបាលជា ទូទៅ)

ប្រធាន : លោក I.Rodriguez Fabregat (Uruguay)

អនុប្រធាន : លោក J. Bertschinger (Switzerland)

គណៈកម្មាធិការពិសេសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២២ (វិធានការដែលយកមកអនុវត្តដោយគណៈកម្មការនៅក្នុងករណីមិនធ្វើតាម)

ប្រធាន : លោក A.Gurinovich (Byelorussian SSR)

គណៈកម្មាធិការពិសេសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៥-១១ . ១៣-១៩ . ២៣ (រដ្ឋធម្មនុញ្ញ មុខងារ និង លេខាធិការអង្គការអន្តរជាតិ)

ប្រធាន : លោក H.Blomstedt (Finland)

គណៈកម្មាធិការពិសេសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤៤-៤៦ (វិធានការដោយផ្ទាល់ប្រឆាំងនឹងការរត់ពន្ធខុសច្បាប់)

ប្រធាន : លោក A.Bittencourt (Brazil)

គណៈកម្មាធិការបច្ចេកទេស

ប្រធាន : លោក A.Johnson (Australia)

អនុប្រធាន : លោក A. Ismael (United Arab Republic)

គណៈកម្មាធិការពង្រាង

ប្រធាន : លោក R.Curran (Canada)

អនុប្រធាន : លោក D.Nikolic (Yugoslavia)

គណៈកម្មាធិការសារតាំង

ប្រធាន : លោក G.Ortiz (Costa Rica)

១៤- ជាលទ្ធផល នៃការពិភាក្សានេះ ដូចដែលបានកត់ចូលក្នុងកំណត់ត្រាសង្ខេប នៃកំណត់ត្រាសង្ខេប និង ពេញលេញ ហើយនិងកំណត់ត្រារបស់គណៈកម្មាធិការ សន្និសីទដែលបានអនុម័ត^១ និងបើកឡើងសំរាប់ចុះ ហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញាទោល ស្តីអំពី គ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១ ។ ក្រៅពីនោះ សន្និសីទបានអនុម័តទៅលើ សេចក្តីសម្រេច ៥ ដែលបានបន្ថែមទៅលើច្បាប់ចុងក្រោយនេះ ។

ដើម្បីទុកជាសាក្សី អ្នកតំណាងទាំងអស់បានចុះហត្ថលេខាលើច្បាប់ចុងក្រោយនេះ ។

ធ្វើនៅទីក្រុង ញ៉ូយក ថ្ងៃទី សាមសិប ខែ មីនា ឆ្នាំ មួយពាន់ប្រាំបួនរយបុកសិបមួយ ជាភាសា ចិនមួយច្បាប់ អង់គ្លេសមួយច្បាប់ បារាំងមួយច្បាប់ រុស្ស៊ីមួយច្បាប់ និង អេស្បាញមួយច្បាប់ ដែលមានតំលៃដើមស្មើៗ គ្នា ។ អត្ថបទដើម ត្រូវតែកត់ទុកនៅអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

^១ សន្និសីទបានកំណត់សំគាល់ឃើញថា អនុសញ្ញាដែលបានយល់ព្រមដោយគ្មានបត្យាប័នចំពោះសេចក្តីសម្រេច ឬ សេចក្តីប្រកាសនៅក្នុងដំណោះស្រាយ របស់មហាសន្និបាតដែលទាក់ទិនណាមួយឡើយ ។

សន្និសីទរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ
បានអនុម័តសេចក្តីសម្រេច ដើម្បីធ្វើការអនុម័តលើអនុសញ្ញាខោល
ស្តីអំពី
គ្រឿងញៀន
សេចក្តីសម្រេច I

ជំនួយបច្ចេកទេសលើគ្រឿងញៀន
សន្និសីទ

ស្មាតមន៍ការបង្កើតឡើង សេចក្តីសម្រេច លេខ ១៣៩៥ (XIV) ស្តីអំពី ការរៀបចំពិសេសសំរាប់ការ
ផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេសក្នុងវិស័យ ត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនរបស់មហាសន្និបាត

ដោយកត់សំគាល់ថា អង្គការសហប្រជាជាតិ និង ទីភ្នាក់ងារជំនាញដែលពាក់ព័ន្ធបានផ្តល់ជូនរួចហើយ
នូវជំនួយដោយមានកំណត់ តាមកម្មវិធីពង្រីកជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេស និង កម្មវិធីធម្មតាធានារបស់ពួកគេ

ស្មាតមន៍ផងដែរនូវកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរបស់អង្គការ ប៉ូលីសព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ ក្នុងការអនុវត្តន៍
តំរោងជំនួយបច្ចេកទេសនានា

សំដែងនូវសេចក្តីសង្ឃឹមថា ត្រូវធ្វើអោយមានធនធានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីផ្តល់ជំនួយក្នុងការប្រឆាំង
នឹងចរាចរគ្រឿងញៀនដល់បណ្តាប្រទេសទាំងឡាយណាដែលមានបំណង និង ស្នើនូវធនធានទាំងនេះ
ជាពិសេសក្នុងក្របខ័ណ្ឌទីប្រឹក្សាជំនាញ និងការហ្វឹកហ្វឺនដោយរួមបញ្ចូលទាំង វគ្គហ្វឹកហ្វឺន សំរាប់មន្ត្រីជាតិ ។

សេចក្តីសម្រេច II
ការព្យាបាលអ្នកញៀនគ្រឿងញៀន

សន្និសីទ

រំលឹកឡើងវិញនូវបញ្ញត្តិ នៃមាត្រា ៣៨ នៃអនុសញ្ញាដែលពាក់ព័ន្ធ ការព្យាបាល និង ការអប់រំកាយ
សម្បទា អ្នកញៀនគ្រឿងញៀន

- ១- ប្រកាសថា វិធីសាស្ត្រមួយក្នុងចំណោម វិធីសាស្ត្រដែលមានប្រសិទ្ធភាព ភាគច្រើន នៃការព្យាបាល ការព្យាបាលគឺការព្យាបាលក្នុងគ្រឹះស្ថានមន្ទីរពេទ្យមួយ ដែលមានបរិយាកាសគ្មានគ្រឿងញៀន
- ២- អំពាវនាវភាគីនានា ដែលមានបញ្ហាការញៀនគ្រឿងញៀនធ្ងន់ធ្ងរ និង មធ្យោបាយផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចដើម្បី ធ្វើកិច្ចការទាំងអស់នេះព្រមទាំងផ្តល់នូវឧបករណ៍ទាំងនេះដែលចាំបាច់ ។

សេចក្តីសំរេច III

អ្នករត់ពន្ធខុសច្បាប់

សន្និសីទ

- ១- អោយយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើកំណត់ត្រាបច្ចេកទេស ស្តីអំពី អ្នករត់ពន្ធអន្តរជាតិដែលថែរក្សាទុកនៅ ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ដោយអង្គការប្តូរលិខិតប្រហូទណ្ឌអន្តរជាតិ ។
- ២- ផ្តល់អនុសាសន៍អោយគេបំពេញនូវកំណត់ហេតុទាំងនេះ ទៅតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបានពីភាគីទាំង អស់ ហើយអោយប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយ ដើម្បីចេញអោយប្រើនូវសេចក្តីអធិប្បាយ ស្តីអំពី អ្នករត់ ពន្ធ ដោយអង្គការនោះ ។

សេចក្តីសំរេច IV

សមាជិកភាពក្នុងគណៈកម្មការ ស្តីអំពី គ្រឿងញៀន

សន្និសីទ

អញ្ជើញក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចសង្គមអោយពិនិត្យមើលទៅលើបញ្ហា នៃការកើនឡើងក្នុងសមាជិក ភាពនៃគណៈកម្មការ ស្តីអំពី គ្រឿងញៀន ស្របទៅតាមអាណត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ និង ទស្សនៈដែល បាន បញ្ចេញទៅលើបញ្ហានេះ នៅក្នុងសន្និសីទនេះក្នុងសម័យប្រជុំលើកទី ៣២ របស់ខ្លួន ។

សេចក្តីសំរេច V

យន្តការត្រួតពិនិត្យអន្តរជាតិ

សន្និសីទ

ដោយយល់ឃើញ អំពីសារៈសំខាន់នៃការសម្រួលដល់ការរៀបចំបណ្តោះអាសន្នដែលបានផ្តល់អោយ ដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤៥ នៃអនុសញ្ញាទោល ស្តីអំពី គ្រឿងញៀននៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៦១ ។

អញ្ជើញក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចសង្គមអោយចូលរួមសិក្សាពីលទ្ធភាព នៃការចាត់វិធានការដែលធានា
បាននូវការអនុវត្តន៍យ៉ាងឆាប់រហ័ស និង រលូន នៃការធ្វើអោយងាយស្រួលដល់យន្តការត្រួតពិនិត្យ
អន្តរជាតិ ។

អនុសញ្ញាខេត្ត
ស្តីអំពី
គ្រឿងញៀនឆ្នាំ ១៩៦១

បញ្ជាក់ថា

ភាគីទាំងឡាយ

ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសុខភាព សុខមាលភាពរបស់មនុស្សជាតិ
ដោយទទួលស្គាល់ថាការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនក្នុងវិស័យសុខាភិបាលបន្តប្រើជាចាំបាច់ដើម្បីបំបាត់ការឈឺចាប់
និងទុក្ខវេទនាហើយបទបញ្ញត្តិគ្រប់គ្រាន់ត្រូវធ្វើឡើង ដើម្បីធានាការអោយឃើញនូវថ្នាំញៀនសំរាប់គោល
បណ្តោះអាសន្ន ។

ដោយទទួលស្គាល់ថាការញៀនថ្នាំញៀន គឺជាគ្រោះថ្នាក់មួយដ៏ធ្ងន់ធ្ងរចំពោះបុគ្គលហើយគ្រោះថ្នាក់
នេះក៏ជា ផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដល់សេកិច្ចសង្គមនិងមនុស្សជាតិផងដែរ ។

ដោយមានការភ្ជាក់ភ័យពីអំពើអាក្រក់របស់ខ្លួនដើម្បីការពារនិងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងគ្រោះថ្នាក់នេះ ។

ដោយចាត់ទុកថា វិធានការដ៏មានប្រសិទ្ធភាពនេះប្រឆាំងនឹងការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនត្រូវទាមទារ
អោយ មានសកម្មភាពសហប្រតិបត្តិការជាសកលមួយ ។

ដោយយល់ឃើញថាសកម្មភាពជាសកលនោះអំពើនាំអោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ
ដឹកនាំដោយគោលការណ៍តែមួយដូចគ្នា និងឆ្ពោះទៅរកគោលបំណងរួមតែមួយ ។

ដោយទទួលស្គាល់នូវសមត្ថភាពរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ក្នុងវិស័យត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន
និងដោយចង់អោយអង្គការអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ ទាំងអស់ស្ថិតនៅក្នុងការងារក្របខ័ណ្ឌរបស់អង្គការនោះ ។

ដោយចង់អោយបញ្ចូលអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ដែលអាចទទួលយកបានជាទូទៅមួយ ជំនួសសន្ធិសញ្ញា
ដែលមាន ស្តីអំពីគ្រឿងញៀន ដែលកំរិតដល់ថ្នាំញៀនទាំងនោះចំពោះការប្រើប្រាស់ផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និង
សុខាភិបាល ហើយផ្តល់សំរាប់ការត្រួតពិនិត្យនិងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិជាបន្តដើម្បីសំរេចអោយបាននូវ
កម្មវត្ថុនិងគោលបំណងទាំងនោះ ។

តាមរយៈនេះ សំរេចដូចតទៅ ៖

មាត្រា ១

និយមន័យ

១- និយមន័យដូចនេះត្រូវប្រើនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះទាំងមូល វាដែលតែមានចំណុចចង្អុលបញ្ជាក់ ឬបរិបទ តំរូវ :

- ក- "គណៈកម្មការ" មានន័យថា គណៈកម្មការស្រុកពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិ ។
- ខ- "កញ្ចប់" មានន័យថា ត្រូវរាប់សំដីមកញ្ចប់ ដែលមានផ្ទៃផ្កា (ដោយមិនរាប់បញ្ចូលស្លឹកនិងគ្រាប់ ដែលមិននៅជាប់ជាមួយគ្រូយនោះឡើយ) ដែលមិនទាន់ចំរាញ់យកជីវចេញ ទោះបីជាមានឈ្មោះអ្វីក៏ ដោយ ។
- គ- "ដើមកញ្ចប់" មានន័យថា ដើមកញ្ចប់ណាក៏ដោយ ។
- ឃ- "ជីវចេញ" មានន័យថា ជីវដែលផ្តាច់ចេញពីដើមកញ្ចប់ទោះបីជានៅនៅវិញបានចំរាញ់ហើយក៏ដោយ ។
- ង- "ដើមកូកា" មានន័យថា ដើមប្រភេទណាក៏ដោយនៃអំបូរអើរីត្រូស៊ីឡុន(erythroxylon) ។
- ច- "ស្លឹកកូកា" មានន័យថា ស្លឹករបស់ដើមកូកាលើកលែងតែស្លឹកដែលគេបានចំរាញ់យកចេញនូវសារ ធាតុកាតាមីន អ៊ីកបូនីនទាំងអស់ កូកាអ៊ីន និងអ៊ីកបូនីនដទៃទៀតចេញ ។
- ឆ- "គណៈកម្មការ" មានន័យថា គណៈកម្មការស្តីអំពីក្រុមប្រឹក្សាគ្រឿងញៀន ។
- ជ- "ក្រុមប្រឹក្សា" មានន័យថា ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចសង្គមរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។
- ឈ- "ការដាំដុះ" មានន័យថា ការដាំដុះអាភៀន ដើមកូកាដើមកញ្ចប់ ។
- ញ- "ថ្នាំញៀន" មានន័យថា សារធាតុណាក៏ដោយដែលមាននៅក្នុងតារាងមួយ និង ពីរ ទោះបីជា សំយោគ ឬ ធម្មជាតិក៏ដោយ ។
- ដ - "មហាសន្និបាត" មានន័យថា មហាសន្និបាតរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។
- ច- "ជំនួញខុសច្បាប់" មានន័យថា ការដាំឬការជួញដាំញៀនដោយលួចលាក់ ប្រឆាំងនឹងបទបញ្ញត្តិ នៃ អនុសញ្ញានេះ ។
- ឌ- "អាហ័រណ" និង "នីហ័រណ" មានន័យថា ក្នុងន័យលាក់កំបាំងរបស់វាថា ការបញ្ជូនថ្នាំញៀនតាមសិរ រាងកាយពីរដ្ឋមួយទៅរដ្ឋមួយផ្សេងទៀត ពីទឹកដីមួយទៅកាន់ទឹកដីមួយផ្សេងទៀតនៅក្នុងរដ្ឋតែមួយ ។

ច- "ការផលិត" មានន័យថា គ្រប់ដំណើរការទាំងអស់ដែលគេអាចទទួលបានថ្នាំញៀនដោយមិនសំដៅ
តែទៅលើការផលិតប៉ុណ្ណោះទេ ហើយរាប់បញ្ចូលទាំងការចម្បាញ ទាំងការបំបែកថ្នាំញៀនទាំងនោះឱ្យ
ទៅជាថ្នាំញៀនដទៃទៀតផងដែរ ។

ណ- "អាភៀនឱសថ" មានន័យថា អាភៀនដែលបានផលិតទៅតាមដំណើរការចាំបាច់ ដើម្បីថ្នាំត្រូវ
សំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងវិស័យសុខាភិបាល ។

ត- "អាភៀន" មានន័យថា ទឹកដមរបស់ដើមអាភៀនដែលកក ។

ឦ- "ដើមអាភៀន" មានន័យថា ដើមរុក្ខជាតិប្រភេទ ប៉ាប៉ាវេ សនីហ្វេរ៉ូមអិល (Papaver
Sonniferuml)

ទ- "ដើមអាភៀនស្ងួត" មានន័យថា គ្រប់ផ្នែកទាំងអស់ (លើកលែងតែគ្រប់ចេញ) របស់ដើមអាភៀន
ក្រោយពេលច្រូតកាត់មក ។

ណ- "ការរៀបចំ" មានន័យថា ការប្របល់ចូលនូវវត្ថុធាតុរឹង រាវ ដែលមានផ្ទុកថ្នាំញៀន ។

ប- "ការផលិត" មានន័យថា ការបំបែកអាភៀន ស្លឹកកូកា កញ្ឆា និង ដំណើរចេញពីដើមវា ដើម្បី
ទទួលបាននូវវត្ថុធាតុទាំងអស់នេះ ។

ជ- "តារាង១" "តារាង២" "តារាង៣" និង "តារាង៤" មានន័យថា បញ្ជីចុះចំនួនថ្នាំញៀនទាក់ទងគ្នា ឬ
ការរៀបចំដែលបានបញ្ចូលជាឧបសម្ព័ន្ធទៅលើអនុសញ្ញានេះ នៅពេលដែលបានធ្វើវិសោធនកម្មម្តងៗ
ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ៣ ។

ត- "អគ្គលេខាធិការ" មានន័យថា អគ្គលេខាធិការរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។

ម- "សនិធិពិសេស" មានន័យថា ចំនួនថ្នាំញៀនដែលបានរក្សាទុកដោយរដ្ឋាភិបាលនៅក្នុងទឹកដីឬ
ប្រទេសរបស់ខ្លួនសំរាប់គោលបំណងពិសេសរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនោះ និង ដើម្បីឆ្លើយតបទៅតាមកាលៈ
ទេសៈពិសេស ហើយការបញ្ជាក់ "គោលបំណងពិសេស" នោះត្រូវបកស្រាយអោយស្របទៅតាម
ហ្នឹងផងដែរ ។

យ- “សន្និធិ” មានន័យថា ចំនួនថ្នាំញៀនដែលផ្ទុកក្នុងប្រទេស ឬ ដែនដីមួយហើយមានចេតនាដើម្បី :

១- ប្រើប្រាស់នៅក្នុងប្រទេស ឬ ទឹកដីនោះ សំរាប់បំរើអោយគោលបំណងផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និង សុខាភិបាល

២- ប្រើប្រាស់ក្នុងប្រទេស ឬ ទឹកដីនោះ សំរាប់ផលលិតថ្នាំញៀន និង សារធាតុផ្សេងៗទៀត រឺ

៣- នាំចេញ

ប៉ុន្តែមិនរាប់បញ្ចូលចំនួនថ្នាំញៀនដែលទុកនៅក្នុងប្រទេសឬដែនដីនោះឡើយ ។

៤- តាមរយៈអ្នកលក់រាយ ឬក៏តាមរយៈអ្នកចែកចាយលក់រាយដែលមានអាជ្ញាផ្សេងទៀត និង តាមរយៈស្ថាប័ន ឬ ជនដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការអនុវត្តន៍ មុខងារផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ ឬ ផ្នែកព្យាបាលដែលមានអាជ្ញាយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ឬ

៥- ជា “សន្និធិពិសេស”

រ- “ទឹកដី”

១- មានន័យថា ផ្នែកណាមួយនៃរដ្ឋមួយដែលចាត់ទុកថា ជាអង្គភាពដាច់ដោយឡែកមួយសំរាប់អនុវត្តប្រព័ន្ធ ប័ណ្ណនាំចូល ឬ អាជ្ញានាំចេញដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៣១ ។ និយមន័យនេះមិនត្រូវ អនុវត្តចំពោះពាក្យ “ដែនដី” ដូចដែលបានប្រើនៅក្នុងមាត្រា ៤២ និង ៤៦ ទេ ។

២- សំរាប់គោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ថ្នាំញៀនត្រូវចាត់ទុកថា “ប្រើប្រាស់” នៅពេលណាគេផ្គត់ផ្គង់ ទៅអោយជនណាម្នាក់ឬសហគ្រាសណាមួយ ដើម្បីចែកចាយលក់រាយ ប្រើប្រាស់ផ្នែកសុខាភិបាល ឬ ស្រាវជ្រាវផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ ហើយត្រូវបកស្រាយអោយត្រឹមត្រូវទៅតាមការប្រើប្រាស់ នោះ ។

មាត្រា ២

សារធាតុដែលស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យ

- ១- ថ្នាំញៀនទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងតារាង១ ត្រូវត្រួតពិនិត្យទៅតាមគ្រប់វិធានត្រួតពិនិត្យដែលអនុវត្តចំពោះថ្នាំញៀនទាំងអស់ ដែលចែកនៅក្រោមអនុសញ្ញានេះ ហើយជាពិសេសចំពោះថ្នាំញៀនទាំងអស់ ដែលរៀបរាប់នៅក្នុងមាត្រា ៤ (ក) ១៩ ២០ ២១ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣ ៣៤ និង ៣៧ លើកលែងតែ ដូចជាចំពោះវិធានការត្រួតពិនិត្យដែលគេកំរិតចំពោះថ្នាំញៀនដែលបានបញ្ជាក់ ។
- ២- ថ្នាំញៀនទាំងអស់នៅក្នុងតារាង II ត្រូវត្រួតពិនិត្យតាមវិធានការតែមួយដូចគ្នា នឹងថ្នាំញៀននៅក្នុងតារាង I ដោយលើកលែងតែវិធានការទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣០ កថាខ័ណ្ឌ ២ និង ៥ ក្នុងការលក់រាយ ។
- ៣- ការរៀបចំថ្នាំញៀន ក្រៅពីថ្នាំញៀនទាំងនោះដែលមាននៅក្នុងតារាង៣ ត្រូវត្រួតពិនិត្យទៅតាមវិធានការតែមួយដូចថ្នាំញៀន ដែលពួកគេមានប៉ុន្តែការប៉ាន់ស្មាន (មាត្រា ១៩) និង ស្ថិត (មាត្រា ២០) ផ្សេងគ្នាពីវិធានការ ដែលអនុវត្តចំពោះថ្នាំញៀនទាំងនេះ មិនត្រូវតម្រូវអោយមាននៅក្នុងករណីរៀបចំថ្នាំញៀននោះទេ ហើយមាត្រា ២៩ កថាខ័ណ្ឌ ២ (ក) និង មាត្រា ៣០ កថាខ័ណ្ឌ (ខ) (ii) មិនត្រូវអនុវត្តឡើយ ។
- ៤- ការរៀបចំនៅក្នុងតារាង III ត្រូវតែត្រួតពិនិត្យទៅតាមវិធានការតែមួយដូចគ្នា នឹង ការរៀបចំថ្នាំញៀននៅក្នុងតារាង II លើកលែងតែមាត្រា ៣១ កថាខ័ណ្ឌ ១ (ខ) និង ៤ ដល់ ១៥ នោះ មិនត្រូវអនុវត្តឡើយ និង ចំពោះគោលបំណងប៉ាន់ស្មាន (មាត្រា ១៩) និងស្ថិត (មាត្រា ២០) ព័ត៌មានដែលតម្រូវឱ្យមានត្រូវដាក់កំរិតទៅលើបរិមាណថ្នាំញៀនដែលប្រើនៅក្នុងការផលិតទៅតាមការរៀបចំបែបនោះ ។
- ៥- ថ្នាំញៀនដែលមាននៅក្នុងតារាង IV ត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងតារាង I ផងដែរ ហើយត្រូវតែត្រួតពិនិត្យទៅតាមវិធានការទាំងឡាយដែលអនុវត្តចំពោះថ្នាំញៀនដែលមាននៅក្នុងតារាងក្រោយៗ និង លើសពីនេះ ។

- ក- ភាគីមួយត្រូវអនុវត្តទៅលើវិធានការ ត្រួតពិនិត្យពិសេសទាំងឡាយណាដែលចាំបាច់ទៅតាមការយល់ឃើញរបស់ខ្លួន ដោយមានការយល់ឃើញដល់គុណភាពថ្នាំញៀនដែលបាត់បង់ដោយ អន្លើៗនោះក៏ត្រូវបានបញ្ចូលផងដែរ ហើយ
- ខ- ប្រសិនបើតាមទស្សនៈរបស់ខ្លួន លក្ខខណ្ឌទូទៅនៅក្នុងប្រទេសនោះ ធ្វើអោយរាំងស្ទះមធ្យោបាយការពារសុខមាលភាព និង សុខភាពសាធារណៈ ភាគីនោះត្រូវហាមឃាត់ដល់ផលលិតកម្ម ការផលលិត ការនាំចូលថ្នាំញៀនចាស់ សំរាប់ប្តូរយកថ្មី ការមានជាកម្មសិទ្ធិ ឬការប្រើប្រាស់ ថ្នាំញៀនប្រភេទណាមួយ លើកលែងតែចំពោះបរិមាណដែលចាំបាច់ប្រើសំរាប់ការស្រាវជ្រាវ ផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និង សុខាភិបាលតែមួយគត់ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការសាកសួរធ្វើការព្យាបាលជាមួយថ្នាំញៀន ចិតនៅក្រោមឬត្រូវតែត្រួតត្រា ពិនិត្យដោយផ្ទាល់ពីភាគីនោះ ។
- ៦- ក្រៅពីវិធានការត្រួតពិនិត្យ ដែលអនុវត្តទៅលើថ្នាំញៀនទាំងអស់នៅក្នុងតារាង I អាភៀនត្រូវចិតនៅក្រោមបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃមាត្រា ២៣ និង ២៤ ស្លឹកកូកា ត្រូវចិតនៅក្រោមបទបញ្ញត្តិនោះដែរនៃមាត្រា ២៦ និង ២៧ ហើយកញ្ឆាចិតនៅក្នុងបទបញ្ញត្តិ នៃមាត្រា ២៨ ផងដែរ ។
- ៧- ដើមអាភៀន ដើមកូកា ដើមកញ្ឆា ដើមអាភៀនក្រៀម និង ស្លឹកកញ្ឆា ត្រូវតែត្រួតពិនិត្យទៅតាមវិធានការនីមួយៗដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងមាត្រា ២២ ដល់ ២៤ . ២២, ២៦ និង ២៧ . ២២ និង ២៨ . ២៥ ហើយនិងមាត្រា ២៨ ។
- ៨- ភាគីទាំងអស់ត្រូវប្រើប្រាស់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួនអោយអស់កំលាំងកាយចិត្ត ដើម្បីអនុវត្តចំពោះសារធាតុទាំងឡាយដែលមិនបិតនៅក្រោមអនុសញ្ញានេះ ប៉ុន្តែគេអាចប្រើប្រាស់ការផលិតគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ វិធានការនៃការត្រួតពិនិត្យបែបនេះអាចអនុវត្តបាន ។

៩- គេមិនត្រូវតម្រូវអោយភាគីទាំងអស់អនុវត្តបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះចំពោះថ្នាំញៀនដែលគេនិយមប្រើប្រាស់ ក្នុងឧស្សាហកម្មសំរាប់គោលបំណងក្រៅពីផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ វិស្វកម្ម ឬ សុខាភិបាល ដែលបានចែងថា៖

ក- ពួកគេធានាអោយបានតាមរយៈវិធីសាស្ត្រសមស្រប ខុសពីធម្មជាតិតាមរយៈមធ្យោបាយដទៃទៀត ដែលគេប្រើថ្នាំញៀន ដែលមិនអាចនឹងមានការបំពានគ្រឿងញៀន រឺមានឥទ្ធិពលអាក្រក់ (មាត្រា៣ កថាខ័ណ្ឌ៣) ហើយដែលនៅក្នុងការអនុវត្តន៍ គេមិនអាចទាញយកសារធាតុដែលមាន គ្រោះថ្នាក់ ទាំងនោះមកវិញបានឡើយ ។

ខ- ពួកគេបញ្ចូលទៅក្នុងព័ត៌មានស្ថិតិ(មាត្រា២០) ដែលបានចែងដោយផ្តល់អោយពួកគេនូវបរិមាណថ្នាំញៀន នីមួយៗដែលបានប្រើប្រាស់ ។

មាត្រា៣

ការផ្លាស់ប្តូរទំហំនៃការត្រួតពិនិត្យ

- ១- កន្លែងដែលភាគីមួយរឺអង្គការសុខភាពពិភពលោកមានព័ត៌មាន ដែលតាមទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួនអាចតម្រូវអោយមានការធ្វើវិសោធនកម្មលើតារាងណាមួយខ្លួនត្រូវប្រកាសជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការហើយផ្តល់នូវព័ត៌មានដែលឆ្លើយតបនឹងការជូនដំណឹងនោះ ។
- ២- អគ្គលេខាធិការត្រូវបញ្ជូនព័ត៌មានបែបហ្នឹង ហើយនិងព័ត៌មានដទៃទៀតដែលគិតថាទាក់ទងនឹងគ្នាអោយទៅគ្រប់ភាគីទៅគណៈកម្មការនិងទីកន្លែងដែលភាគីមួយធ្វើការជូនដំណឹងទៅអោយអង្គការសុខភាពពិភពលោក ។
- ៣- កន្លែងដែលការជូនដំណឹងមួយ ជាប់ទាក់ទិនទៅនឹងសារធាតុមួយមិនទាន់មាននៅឡើយនៅក្នុងតារាង I រឺនៅក្នុងតារាង II ។
 - (i) ភាគីទាំងអស់ត្រូវពិនិត្យពិចារណាលទ្ធភាពនៃការអនុវត្តបណ្តោះអាសន្នចំពោះសារធាតុនេះ គ្រប់វិធានការត្រួតពិនិត្យទាំងអស់ដែលអនុវត្តទៅលើថ្នាំញៀនក្នុងតារាង I ដោយមានព័ត៌មានដែលគេរកបាន ។

- (ii) ដោយរងចាំសេក្តីសំរេចរបស់ខ្លួន ដូចដែលបានចែងនៅក្នុងអនុកថាខ័ណ្ឌនៃកថាខ័ណ្ឌនេះ គណៈកម្មការអាចសំរេចអោយភាគីទាំងឡាយអនុវត្តចំពោះសារធាតុនោះជាបណ្តោះអាសន្ន នូវវិធានការត្រួតពិនិត្យបែបនោះជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះសារធាតុដែលមានបញ្ហា ។
 - (iii) ប្រសិនបើអង្គការសុខភាពពិភពលោកដឹងថា សារធាតុអ្វីមួយមានការប្រើប្រាស់ខុស ហើយ ផ្តល់ផលអាក្រក់ស្រដៀងគ្នានឹងថ្នាំញៀនក្នុងតារាង I រឺក្នុងតារាង II រឺក៏ប្រែទៅជាថ្នាំ ញៀនមួយវិញនោះ វាត្រូវប្រាប់អំពីការរកឃើញនោះដល់គណៈកម្មការដែលអាចសំរេចថា សារធាតុនោះត្រូវបញ្ចូលបន្ថែមទៅក្នុងតារាង I រឺក្នុងតារាង II ដោយអនុលោមទៅតាមអនុ សាសន៍របស់អង្គការសុខភាពពិភពលោក ។
- ៤- ប្រសិនបើអង្គការពិភពលោកដឹងថាមានការរៀបចំមួយ ដោយសារតែសារធាតុដែលទុកមិនអាច នឹង មានការប្រើប្រាស់ខុស ហើយមិនបង្កើតអោយមានឥទ្ធិពលអាក្រក់(កថាខ័ណ្ឌ) ហើយដឹងថាថ្នាំដែល មាននៅក្នុងនោះមិនអាចបំប្លែងបាននោះ គណៈកម្មការអាចបញ្ចូលការរៀបចំនោះបន្ថែមទៅក្នុងតា រាង III ដោយអនុលោមទៅតាមអនុសាសន៍របស់អង្គការសុខភាពពិភពលោក ។
- ៥- ប្រសិនបើអង្គការសុខភាពពិភពលោក ដឹងថាថ្នាំញៀនមួយក្នុងតារាង I អាចនឹងមានការប្រើប្រាស់ខុស ជាពិសេសនឹងអាចបង្កើតអោយមានឥទ្ធិពលអាក្រក់(កថាខ័ណ្ឌ) ហើយដឹងថាផលអាក្រក់បែបនោះ មិនអាចកើតចេញមកពីសារៈប្រយោជន៍ព្យាបាលរោគត្រឹមត្រូវ ដែលគ្មានក្នុងសារធាតុទាំងនោះក្រៅ ពីថ្នាំក្នុងតារាង៤ នោះគណៈកម្មការអាចដាក់ថ្នាំញៀននោះចូលក្នុងតារាង IV ។
- ៦- ទីកន្លែងណាមួយមានសេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹងទាក់ទងនឹងថ្នាំញៀនមួយដែលមានជាស្រេច ក្នុងតារាង I រឺតារាង II រឺទាក់ទងនឹងការរៀបចំមួយក្នុងតារាង III ដាច់ចេញពីវិធានការដែលបានផ្តល់អោយ មានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌនោះគណៈកម្មការអាចធ្វើវិសោធន៍កម្មតារាងណាមួយដោយអនុលោមទៅ តាមអនុសាសន៍របស់អង្គការសុខភាពពិភពលោកដោយ៖
- ក- ផ្ទេរថ្នាំញៀនមួយពីតារាង I ទៅក្នុងតារាង II រឺពីតារាង II មកចូលតារាង I វិញ រឺ
 - ខ- លុបថ្នាំញៀនមួយពីការរៀបចំមួយចេញពីតារាង I នៅពេលមានករណីបែបនេះ ។

- ៧- សេចក្តីសម្រេចណាមួយរបស់គណៈកម្មការដែលបានធ្វើឡើងស្របទៅនឹងមាត្រានេះ អគ្គលេខាធិការត្រូវប្រកាសជូនដំណឹងដល់សមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ភាគីរដ្ឋដែលមិនមែនជាសមាជិកអនុសញ្ញានេះ អង្គការសុខភាពពិភពលោកនិងដល់ក្រុមប្រឹក្សា។ សេចក្តីសម្រេចបែបនេះត្រូវចូលជាធរមានចំពោះភាគីនីមួយៗ ចាប់ពីថ្ងៃទទួលដំណឹងរបស់ខ្លួន ហើយភាគីទាំងអស់នៅពេលនោះត្រូវចាត់វិធានការបែប ហ្នឹងនៅពេលណាគេតំរូវនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះ ។
- ៨- ក- សេចក្តីសម្រេចធ្វើវិសោធនកម្មទៅលើតាងរាងណាមួយរបស់គណៈកម្មការ ត្រូវតែពិនិត្យដោយហ្មត់ចត់ឡើងវិញដោយក្រុមប្រឹក្សាទៅលើសំណើរបស់ភាគីណាមួយ ដែលបានធ្វើប្រតិវេទក្នុងរយៈពេល ៩០ ថ្ងៃចាប់ពីថ្ងៃទទួលសេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹង ស្តីពីសេចក្តីសម្រេចនោះ ។ សំណើអោយពិនិត្យឡើងវិញ ត្រូវបញ្ជូនទៅអោយអគ្គលេខាធិការព្រមគ្នាជាមួយព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធ ដែលលើនោះ គេសំអាងទៅលើសំណើសុំអោយត្រួតពិនិត្យមើលយ៉ាងហ្មត់ចត់ឡើងវិញ ។
- ខ- អគ្គលេខាធិការត្រូវបញ្ជូនច្បាប់ថតចម្លង នៃសំណើសុំត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ និង ព័ត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធនោះ ទៅអោយគណៈកម្មការអង្គការសុខភាពពិភពលោក និង ទៅឱ្យភាគីទាំងអស់ដោយអញ្ជើញពួកគេអោយដាក់ជូននូវសេចក្តីអធិប្បាយមកក្នុងរយៈពេល ៩០ ថ្ងៃ ។ សេចក្តីអធិប្បាយទាំងអស់ដែលបានទទួលត្រូវដាក់ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សាដើម្បីពិនិត្យ ។
- គ- ក្រុមប្រឹក្សាអាចអះអាងបញ្ជាក់កែតម្រូវឬប្តូរសេចក្តីសម្រេចរបស់គណៈកម្មការនោះបញ្ចូលទៅវិញ ហើយសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាគឺជាសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយ។ សេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹងរបស់ក្រុមប្រឹក្សាត្រូវបញ្ជូនទៅឱ្យគ្រប់រដ្ឋទាំងអស់ ដែលជាសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ភាគីរដ្ឋដែលមិនមែនជាសមាជិកអនុសញ្ញានេះ គណៈកម្មការអង្គការសុខភាពពិភពលោក និង ទៅឱ្យក្រុមប្រឹក្សា ។
- ឃ- ក្នុងកំឡុងពេលផ្អាកនៃការត្រួតពិនិត្យមើលឡើងវិញនោះ សេចក្តីសម្រេចដើមរបស់គណៈកម្មការត្រូវនៅមានប្រសិទ្ធភាពដដែល ។
- ៩- ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រានេះ សេចក្តីសម្រេចរបស់គណៈកម្មការដែលបានធ្វើឡើងមិនត្រូវមាននីតិវិធីត្រួតពិនិត្យឡើងវិញដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៧ ។

មាត្រា ៤

កាតព្វកិច្ចទូទៅ

១- ភាគីទាំងអស់ត្រូវចាត់វិធានការផ្លូវច្បាប់ និង រដ្ឋបាលបែបនោះនៅពេលណាមានការចាំបាច់:

- ក- ដើម្បីផ្តល់ប្រសិទ្ធភាព និង អនុវត្តបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ នៅក្នុងដែនដីរបស់ខ្លួន
- ខ- ដើម្បីសហប្រតិបត្តិការជាមួយរដ្ឋដទៃទៀតក្នុងការប្រតិបត្តិបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ហើយ
- គ- ត្រូវតែមានបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ដើម្បីកំរិតទាំងស្រុងចំពោះគោលបំណង ផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និង សុខាភិបាល ការដាំដុះ ការផលិត ការនាំចេញ ការនាំចូល ការចែកចាយ ការប្រើ និង កម្មសិទ្ធិថ្នាំ ញៀន ។

មាត្រា ៥

អង្គការត្រួតពិនិត្យអន្តរជាតិ

ភាគីទាំងអស់ដែលទទួលស្គាល់នូវសក្តិកិច្ចរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ចំពោះការត្រួតពិនិត្យថ្នាំ ញៀនអន្តរជាតិ យល់ព្រម មានជំនឿទុកចិត្តទៅគណៈកម្មការ ស្តីអំពី ថ្នាំញៀនរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច សង្គម និង ទៅលើក្រុមប្រឹក្សាត្រួតពិនិត្យថ្នាំញៀនអន្តរជាតិ មុខងារដែលបានប្រគល់ជូនពួកគេរៀងៗខ្លួននៅ ក្នុងអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៦

ការចំណាយរបស់អង្គការត្រួតពិនិត្យអន្តរជាតិ

ការចំណាយរបស់គណៈកម្មការ និង ក្រុមប្រឹក្សាត្រូវផ្តល់អោយដោយអង្គការសហប្រជាជាតិ ក្នុង លក្ខណៈបែបនេះត្រូវសំរេចដោយមហាសន្និបាត ។ ភាគីទាំងអស់ដែលមិនមែនជាសមាជិករបស់អង្គការសហ ប្រជាជាតិត្រូវរួមវិភាគទានដល់ការចំណាយទាំងនេះនូវចំនួនដែលមហាសន្និបាតសយល់ថាសមស្របតាមពេល និង ការវាយតម្លៃបន្ទាប់ពីការប្រឹក្សាជាមួយនឹងរដ្ឋាភិបាលរបស់ភាគីទាំងនេះ ។

មាត្រា ៧

ការត្រួតពិនិត្យសេចក្តីសំរេច និង អនុសាសន៍របស់គណៈកម្មការឡើងវិញ

លើកលែងតែសេចក្តីសំរេចនៅក្នុងមាត្រា ៣ សេចក្តីសំរេច ឬ អនុសាសន៍ នីមួយៗដែលបានអនុម័តដោយ គណៈកម្មការ ដោយអនុលោមទៅ តាមបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ត្រូវតែមានការយល់ព្រម ឬ ការកែប្រែពី ក្រុមប្រឹក្សាឬមហាសន្និបាតតាមវិធីដូចគ្នា នឹងការសំរេច ឬ អនុសាសន៍ របស់គណៈកម្មការដទៃទៀតដែរ ។

មាត្រា ៨

មុខងាររបស់គណៈកម្មការ

គណៈកម្មការត្រូវបានផ្តល់អាជ្ញាអោយ ដើម្បីយកបញ្ហាទាំងឡាយដែលទាក់ទងទៅនឹងគោលបំណង របស់អនុសញ្ញានេះមកពិនិត្យ ហើយជាពិសេស :

- ក-ដើម្បីធ្វើវិសោធនកម្មតារាងទាំងឡាយដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៣ ។
- ខ-ដើម្បីជំរាបប្រាប់ក្រុមប្រឹក្សាអោយផ្ដោតទៅលើបញ្ហាណាមួយ ដែលអាចទាក់ទងនឹងមុខងារ របស់ក្រុមប្រឹក្សានេះ ។
- គ- ដើម្បីផ្តល់អនុសាសន៍ដល់ការអនុវត្តន៍ គោលបំណងនិងបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ដោយរាប់ បញ្ចូលនូវកម្មវិធីស្រាវជ្រាវផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និង ការផ្តោះប្តូរព័ត៌មាននៃធម្មជាតិផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ ឬ បច្ចេក ទេស ហើយនិង
- ឃ- ដើម្បីទាញការម្នឿងរបស់ភាគីមិនមែនជាប់ខ្លួន អោយយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការសំរេច និង អនុសាសន៍ទាំងឡាយដែលខ្លួនអនុម័តនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះ ជាមួយនឹងការយល់ឃើញចំពោះ ការយកចិត្តទុក ដាក់របស់ពួកគេ ដែលចាត់វិធានការឡើងដោយអនុលោមទៅតាមនោះ ។

មាត្រា ៩

សមាសភាពរបស់ក្រុមប្រឹក្សា

- ១- ក្រុមប្រឹក្សាត្រូវមានសមាជិក ១១រូប ដែលបោះឆ្នោតជ្រើសរើសឡើងដោយក្រុមប្រឹក្សា មានដូចតទៅ :
 - ក- សមាជិក ៣រូបដែលមានបទពិសោធន៍ ខាងវិជ្ជាពេទ្យ ឱសថវិទ្យា រឺ លក់ឱសថ ជ្រើសរើស ចេញពីបក្សជន ដំបូងដែលអង្គការសុខភាពពិភពលោកជ្រើសរើសអោយឈរឈ្មោះនិង

- ខ- សមាជិក ជួបទៀតជ្រើសរើសចេញពីបញ្ជីឈ្មោះបេក្ខជនដែលជ្រើសរើសអោយឈរឈ្មោះដោយសមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិ និង ភាគីដែលមិនមែនជាសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។
- ២- តាមរយៈសមត្ថកិច្ចភាគីមិនលំអៀង និង ភាពគ្មានផលប្រយោជន៍របស់ពួកគេ សមាជិកទាំងអស់របស់ក្រុមប្រឹក្សាគឺជាមនុស្សដែលមិនត្រូវអោយរក្សាការសម្ងាត់ទូទៅ ។ ក្នុងអំឡុងរយៈពេលកាន់តំណែងរបស់ខ្លួន ពួកគេមិនត្រូវមានតំណាងណាមួយ រឺ ចូលរួមក្នុងសកម្មភាព ណាមួយដែលអាចនឹងបណ្តាលអោយប៉ះពាល់ដល់ភាពមិនលំអៀងក្នុងការអនុវត្តមុខងាររបស់ខ្លួន ។ ក្រុមប្រឹក្សាត្រូវធ្វើការរៀបចំទាំងអស់ដែលចាំបាច់ដើម្បីធានាដល់ឯករាជ្យភាពរបស់ក្រុមប្រឹក្សា ។
- ៣- ដោយគោរពតាមការណែនាំនៃការតំណាងភូមិសាស្ត្រ ដែលមានសមធម៌ ក្រុមប្រឹក្សាត្រូវពិនិត្យពិចារណាទៅលើសារៈសំខាន់នៃការបញ្ចូលទៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សា ក្នុងសមាមាត្រដែលមានសមធម៌ នូវមនុស្សដែលមានចំណេះដឹងពីស្ថានភាពថ្នាំញៀននៅក្នុងប្រទេសដែលដាំ ផលិតនិងប្រើប្រាស់ហើយដែលជាប់ទាក់ទងនឹងបណ្តាប្រទេសទាំងនោះ ។

មាត្រា ១០

រយៈពេលកាន់តំណែង និង សំណងរបស់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សា

- ១- សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាទាំងអស់ត្រូវបំរើការរយៈពេល៣ឆ្នាំហើយត្រូវមានសិទ្ធិទទួលបាននូវការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសសាជាថ្មី ។
- ២- រយៈពេលកាន់តំណែងរបស់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាម្នាក់ៗ ត្រូវបញ្ចប់មួយថ្ងៃមុនពេលកិច្ចប្រជុំលើកទី ១ របស់ក្រុមប្រឹក្សា ដែលអ្នកថ្មីត្រូវមានសិទ្ធិចូលក្នុងកិច្ចប្រជុំនេះ ។
- ៣- សមាជិកក្រុមប្រឹក្សារូបណាមួយដែលមិនបានចូលរួមក្នុងសម័យប្រជុំបីជាប់ៗគ្នាត្រូវចាត់ទុកថាបានលាលែងពីការងារ ។
- ៤- ដោយផ្អែកលើអនុសាសន៍របស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ក្រុមប្រឹក្សាអាចបណ្តេញសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាណាម្នាក់ដែលបានឈប់បំពេញភារកិច្ចដែលតំរូវសំរាប់សមាជិកភាព ដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ២ នៃមាត្រា៩ ។

- ៥- នៅពេលកន្លែងទំនេរកើតឡើងក្នុងក្រុមប្រឹក្សាភិបាលរយៈពេលកាន់តំណែងរបស់សមាជិកម្នាក់ ក្រុមប្រឹក្សាត្រូវបំពេញកន្លែងនោះភ្លាមតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ហើយដោយអនុលោមទៅតាមបទបញ្ញត្តិដែលអនុវត្តនៃមាត្រា៩ ដោយបោះឆ្នោតជ្រើសរើសសមាជិកម្នាក់ផ្សេងទៀត ដើម្បីអោយបំពេញការរយៈពេលដែលនៅសល់ ។
- ៦- សមាជិករបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលទាំងអស់ត្រូវទទួលសំណងគ្រប់គ្រាន់ដូចដែលបានកំណត់ដោយមហាសន្និបាត ។

មាត្រា ១១

ច្បាប់នីតិវិធីរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល

- ១- គណៈកម្មការក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ត្រូវបោះឆ្នោតរើសប្រធានផ្ទាល់របស់ខ្លួន និង មន្ត្រីដទៃទៀតនៅពេលណាខ្លួនគិតថា ចាំបាច់ ហើយត្រូវអនុម័តច្បាប់នីតិវិធីរបស់ខ្លួន ។
- ២- គណៈកម្មការក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ត្រូវជួបប្រជុំអោយបានញឹកញាប់ទៅតាមការយល់ឃើញរបស់ខ្លួននៅពេលណាចាំបាច់ ដើម្បីបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួនអោយបានត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែត្រូវយ៉ាងហោចណាស់ពីរដងម្តងប្រជុំក្នុងឆ្នាំប្រតិទិននីមួយៗ ។
- ៣- គោរពចាំបាច់ក្នុងកិច្ចប្រជុំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រូវមានសមាជិក ៧រូប ។

មាត្រា ១២

ការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធតំលៃប៉ាន់ស្មាន

- ១- ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទមួយឬច្រើន តាមរយៈនេះ និង បែបបទមួយដែលក្នុងនោះតំលៃប៉ាន់ស្មានដូចដែលចែងក្នុងមាត្រា ១៩ ត្រូវផ្តល់ និង ត្រូវចេញទំរង់បែបបទដូច្នោះ ។
- ២- ដោយគោរពដែនដី និង ប្រទេសទាំងឡាយដែលមិនបានអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រូវស្នើដល់រាជរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធនូវតំលៃប៉ាន់ស្មានអនុលោមទៅតាមបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ។

- ៣- ប្រសិនបើរដ្ឋណាខកខានមិនបានផ្តល់តំលៃប៉ាន់ស្មាន ដោយគោរពដល់ដែនដីរបស់ខ្លួនតាមកាលបរិច្ឆេទ ដែលបានបញ្ជាក់នោះ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រូវបង្កើតតំលៃប៉ាន់ស្មានអោយហួសតាមលទ្ធភាពដែលអាច ធ្វើទៅបាន ។ ក្នុងការបង្កើតតំលៃប៉ាន់ស្មានបែបហ្នឹង អោយដល់កំរិតដែលអាចអនុវត្តបាន ក្រុមប្រឹក្សា ភិបាលត្រូវធ្វើដូច្នេះ ក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ ។
- ៤- ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រូវពិនិត្យមើលតំលៃប៉ាន់ស្មានដោយរាប់បញ្ចូលតំលៃប៉ាន់ស្មានបន្ថែមបង្កប់ ហើយ លើកលែងតែការសម្រាប់គោលបំណងពិសេសអាចត្រូវអោយមានព័ត៌មានបែបហ្នឹង នៅពេលណាខ្លួន គិតថាចាំបាច់ ដោយគោរពក្នុងនាមជាប្រទេស រឺ ទឹកដីមួយដែលគេផ្តល់អោយនូវតំលៃប៉ាន់ស្មាន មួយដើម្បី បំពេញតំលៃប៉ាន់ស្មាននោះ រឺ ដើម្បីពន្យល់លើសេចក្តីអះអាងណាមួយដែលមាននៅក្នុង នោះ ។
- ៥- ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រូវអះអាងបញ្ជាក់លើតំលៃប៉ាន់ស្មានយ៉ាងរសរាន់តាម ដែលអាចធ្វើទៅបានដោយ បញ្ចូលតំលៃប៉ាន់ស្មានបន្ថែមបង្កប់ រឺ អាចធ្វើវិសោធនកម្មលើតំលៃប៉ាន់ស្មាននេះ ដោយមានការយល់ ព្រមពីរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធ ។
- ៦- បន្ថែមលើរបាយការណ៍ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៥ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រូវបញ្ចេញព័ត៌មានអំពីការប៉ាន់ ប្រមាណទាំងនោះតាមយោបល់របស់ខ្លួន និង សំរាប់សំរួលការអនុវត្តអនុសញ្ញានេះនៅពេលដែលខ្លួនបាន កំណត់យ៉ាងអោយណាស់មួយឆ្នាំម្តង ។

មាត្រា ១៣

ការផ្តល់ជូនប្រព័ន្ធស្ថិតិបញ្ជូនត្រឡប់

- ១. ក្រុមប្រឹក្សាត្រូវកំណត់ពីវិធីសាស្ត្រ និង បែបបទដែលត្រូវបញ្ជូនស្ថិតិត្រឡប់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២០ និង ត្រូវបញ្ជាក់អំពីវិធីសាស្ត្រ និង បែបបទទាំងនោះ ។
- ២. ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រូវពិនិត្យការបញ្ជូនត្រឡប់ជាមួយនឹងទស្សនៈនៃការកំណត់តើភាគីមួយ ឬ រដ្ឋ ផ្សេងទៀតណាមួយបានគោរពតាមបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ។

- ៣. ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលអាចត្រូវការព័ត៌មាននោះបន្ថែមប្រសិនបើខ្លួនយល់ឃើញថាជាការចាំបាច់ក្នុងការបញ្ចប់ ឬ ដើម្បីបកស្រាយព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងស្ថិតិបញ្ជូនត្រឡប់ទាំងនោះ ។
- ៤. មិនត្រូវស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលក្នុងការចោទសួរ ឬ បញ្ចេញគំនិតណាមួយលើព័ត៌មានរបស់ស្ថិតិទាក់ទងនឹងគ្រឿងញៀនដែលតម្រូវចំពោះគោលបំណងពិសេសទាំងនេះ ។

មាត្រា ១៤

វិធានការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលដើម្បីធានាចំពោះការអនុវត្តន៍បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញា

- ១. (ក) ដោយផ្អែកលើការត្រួតពិនិត្យរបស់ខ្លួនលើព័ត៌មានដែលរដ្ឋាភិបាលបានដាក់ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ស្របតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ឬ តាមព័ត៌មានដែលអង្គការសហប្រជាជាតិបានជំរាបជូន និងដែលមានសំណួរលិចឡើងពីបទបញ្ញត្តិទាំងនេះ ប្រសិនបើក្រុមប្រឹក្សាភិបាលមានហេតុផលជឿថាដោយសារមូលហេតុ នៃការការខកខានរបស់ប្រទេសណាមួយ ឬ ដែនដីណាមួយក្នុងការអនុវត្តបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះក្រុមប្រឹក្សាត្រូវមានសិទ្ធិស្នើអោយមានការពន្យល់ពីរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេស ឬ ដែនដីដែលបានលើកឡើងនោះ ។ ដោយកំណត់ចំពោះសិទ្ធិរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលក្នុងការបញ្ជាក់ជូនដល់ភាគីនានា ក្រុមប្រឹក្សា និង គណៈកម្មការទទួលបន្ទុកលើបញ្ហាដូចដែលបានលើកឡើងក្នុងអនុកថាខណ្ឌ (គ) ខាងក្រោមខ្លួនត្រូវចាត់ទុកថាជាការសំងាត់ចំពោះសំណើរកព័ត៌មាន ឬ បកស្រាយណាមួយរបស់រដ្ឋាភិបាលតាមអនុកថាខណ្ឌនេះ ។
- (ខ) បន្ទាប់ពីការចាត់វិធានការតាមអនុកថាខណ្ឌ (ក) ខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ប្រសិនបើឯកភាពថា វាជាការចាំបាច់ក្នុងការធ្វើដូច្នោះ អាចអំពាវនាវដល់រដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធអោយអនុម័តវិធានការឧបាស្រ័យ ដូចដែលស្ថិតនៅក្រោមកាលៈទេសៈចាំបាច់ក្នុងការអនុវត្តន៍បទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញា នេះ ។
- (គ) ប្រសិនបើក្រុមប្រឹក្សាភិបាលរកឃើញថារដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធខកខានក្នុងការផ្តល់ការពន្យល់ណាមួយដែលអាចទទួលយកបាននៅពេលដែលមានការស្នើអោយធ្វើដូច្នោះតាមអនុកថាខណ្ឌ (ក) ខាងលើ ឬ ខកខានមិនបានអនុម័តវិធានការឧបាស្រ័យណាមួយដែលត្រូវបានស្នើអោយចាត់

វិធានការតាមអនុកថាខណ្ឌ (ខ) ខាងលើ ខ្លួនអាចស្នើអោយភាគីនានាយកចិត្តទុកដាក់ ក្រុមប្រឹក្សា និង គណៈកម្មការដែលទទួលបន្ទុកលើបញ្ហានេះ ។

២. នៅពេលស្នើអោយមានភាគីនានា ក្រុមប្រឹក្សា និង គណៈកម្មការដែលទទួលបន្ទុកលើបញ្ហានេះស្របតាមកថាខណ្ឌ ១(គ) ខាងលើ ប្រសិនបើខ្លួនយល់ថាទង្វើបែបនេះជាការចាំបាច់ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលអាចផ្តល់ អនុសាសន៍ដល់ភាគីដោយអោយពួកគេបញ្ឈប់ការនាំចូលគ្រឿងញៀន ការនាំចេញគ្រឿងញៀន ឬ ទង្វើទាំង ពីរ មកពី ឬ សំដៅទៅប្រទេស ឬ ដែនដីពាក់ព័ន្ធ ទោះបីក្នុងពេលវេលាមួយកំណត់ ឬ រហូតដល់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលឯកភាពលើស្ថានភាពក្នុងប្រទេស ឬ ដែនដីនោះ ។ រដ្ឋពាក់ព័ន្ធអាចលើកយកបញ្ហានេះដាក់ចំពោះមុខ ក្រុមប្រឹក្សា ។
៣. ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រូវមានសិទ្ធិបោះពុម្ពរបាយការណ៍ លើបញ្ហាណាមួយដែលបានដោះស្រាយដោយអនុលោមទៅតាមបទបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ហើយបញ្ជូនរបាយការណ៍នេះទៅអោយក្រុមប្រឹក្សាដែលត្រូវបញ្ជូនបន្តទៅអោយភាគីនានា ។ ប្រសិនបើក្រុមប្រឹក្សាភិបាលបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងរបាយការណ៍នេះនូវសេចក្តីសម្រេចដែលបានធ្វើឡើងស្របតាមមាត្រានេះ ឬ ព័ត៌មានណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងរបាយការណ៍នេះ ខ្លួនក៏ត្រូវបោះពុម្ពផ្សាយនូវទស្សនៈរបស់រដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធផងដែរប្រសិនបើមានការស្នើពីរដ្ឋាភិបាលទាំងនោះ ។
៤. ប្រសិនបើក្នុងករណីណាមួយដែលសេចក្តីសម្រេចមួយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយស្របតាមមាត្រានេះមិនមានការឯកភាពជាឯកភាព ត្រូវលើកបញ្ជាក់អំពីទស្សនៈរបស់មតិភាគតិច ។
៥. រដ្ឋណាមួយដែលត្រូវបានអញ្ជើញអោយចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ដែលសំណួរមួយមានការចាប់អារម្មណ៍ដោយផ្ទាល់ ត្រូវបានពិចារណាតាមមាត្រានេះ ។
៦. សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលតាមមាត្រានេះត្រូវធ្វើឡើងដោយមតិភាគច្រើនស្មើនឹងពីរភាគបីនៃចំនួនក្រុមប្រឹក្សាភិបាលទាំងអស់ ។

មាត្រា ១៥

របាយការណ៍របស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល

១. ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំលើការងាររបស់ខ្លួន និង របាយការណ៍បន្ថែមនានា តាមដែលខ្លួនយល់ថាចាំបាច់ដែលត្រូវមានការវិភាគលើការប៉ាន់ប្រមាណ និង ព័ត៌មានរបស់ស្ថិតិតាម សិទ្ធិ របស់ខ្លួន និង ក្នុងករណីសមស្របប្រវត្តិការពន្យល់បកស្រាយប្រសិនបើមានដែលធ្វើឡើង ដោយ ឬ ដោយសេចក្តីតម្រូវរបស់រដ្ឋាភិបាលដោយរួមជាមួយទាំងការអង្កេតពិនិត្យនានា និង អនុសាសន៍ដែលក្រុមប្រឹក្សាភិបាលចង់ធ្វើ ។ របាយការណ៍ទាំងនេះត្រូវដាក់ជូនក្រុមប្រឹក្សាតាម រយៈគណកម្មការដែល អាចផ្តល់អន្តរាគមន៍តាមដែលខ្លួនឃើញថាសមស្រប ។
២. របាយការណ៍ត្រូវបញ្ជូនទៅអោយភាគីនិងបន្ទាប់មកត្រូវបោះពុម្ពផ្សព្វផ្សាយដោយអគ្គលេខាធិការ ។ ភាគីត្រូវអនុញ្ញាតអោយធ្វើការផ្សព្វផ្សាយបែងចែកដោយមិនមានការហាមប្រាមអ្វីទាំងអស់ ។

មាត្រា ១៦

អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន

សេវាកម្មរបស់អគ្គលេខាធិការដ្ឋាននៃគណកម្មការ និង ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រូវតែងតាំងដោយអគ្គ-
លេខាធិការ ។

មាត្រា ១៧

រដ្ឋបាលពិសេស

ភាគីត្រូវរក្សារដ្ឋបាលពិសេសមួយដើម្បីគោលបំណងនៃការអនុវត្តន៍បទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ១៨

ព័ត៌មានដែលភាគីត្រូវផ្តល់ជូនទៅអគ្គលេខាធិការ

១. ភាគីត្រូវផ្តល់ជូនទៅអគ្គលេខាធិការនូវព័ត៌មានដូចនេះដូចដែលគណកម្មការអាចស្នើដោយសារជាការចាំ បាច់ក្នុងការអនុវត្តន៍តួនាទីរបស់ខ្លួន និង ជាពិសេស:

(ក) របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំស្តីអំពីដំណើរការរបស់អនុសញ្ញានៅក្នុងដែនដីនីមួយៗរបស់ពួកគេ

- (ខ) ឯកសារច្បាប់ទាំងអស់ និង គោលការណ៍ពិពេលមួយទៅទៀតដែលបានប្រកាសអោយប្រើ ដើម្បីអោយអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមាន
 - (គ) ករណីពិសេសៗទាំងនេះដែលតម្រូវអោយគណៈកម្មការត្រូវកំណត់ករណីដែលពាក់ព័ន្ធនឹង ចរាចរខុសច្បាប់ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងលក្ខណៈពិសេសលើករណីនីមួយៗនៃចរាចរខុសច្បាប់ដែល បានរក ឃើញថាអាចមានសារៈសំខាន់ ដោយសារមានពន្លឺលើប្រភពរបស់គ្រឿងញៀនដែលយកមក ធ្វើចរាចរខុសច្បាប់ ឬ ដោយសារបរិមាណដែលពាក់ព័ន្ធ ឬ វិធីសាស្ត្រដែលអ្នកចរាចរខុសច្បាប់ ប្រើប្រាស់ និង
 - (ឃ) ឈ្មោះ និង អាសយដ្ឋានរបស់អាជ្ញាធររដ្ឋាភិបាលដែលបានទទួលអំណាចក្នុងការចេញរបាយ ការណ៍ និង នាំចូលការអនុញ្ញាត ឬ វិញ្ញាបន្តបត្រ ។
២. ភាគីត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានដូចមានយោងក្នុងកថាខណ្ឌខាងដើមតាមវិធី និង កាលបរិច្ឆេតព្រមទាំងប្រើ ប្រាស់បែបបទនោះដូចដែលគណៈកម្មការអាចស្នើ ។

មាត្រា ១៩

ការប៉ាន់ប្រមាណតម្រូវការថ្នាំ

១. ភាគីត្រូវផ្តល់ជូនដល់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលជារៀងរាល់ឆ្នាំនូវដែនដីនីមួយៗរបស់ខ្លួនតាមវិធី និង បែប បទ ដែលបានកំណត់ដោយក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ការប៉ាន់ប្រមាណលើបែបបទដែលខ្លួនបានផ្តល់ជូនលើ បញ្ហាដូច ខាងក្រោម
- (ក) បរិមាណថ្នាំដែលត្រូវប្រើប្រាស់សំរាប់គោលបំណងផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ និង វិទ្យាសាស្ត្រ ។
 - (ខ) បរិមាណថ្នាំដែលត្រូវប្រើប្រាស់សំរាប់ការផលិតឱសថដ៏ទៃៗទៀត សំរាប់ការរៀបចំក្នុងតារាង III និងសារធាតុដែលមិនមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ ។
 - (គ) ស្តុកឱសថដែលត្រូវដាក់ដក់នៅថ្ងៃ ៣១ ខែ ធ្នូ នៃឆ្នាំដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណ និង
 - (ឃ) បរិមាណឱសថដែលចាំបាច់សំរាប់បន្ថែមលើស្តុកពិសេសៗ ។

២. ដោយដាក់អោយធ្វើការកាត់បន្ថយដោយមានយោងក្នុងកថាខណ្ឌ ៣ នៃមាត្រា ២១ ការប៉ាន់ប្រមាណសរុបលើដែនដីនីមួយៗ និង ឱសថនីមួយៗត្រូវមានបរិមាណសរុបដូចដែលបានបញ្ជាក់ក្នុងអនុកថាខណ្ឌ (ក) (ខ) និង (គ) នៃកថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ជាមួយនឹងការបន្ថែមរាល់បរិមាណដែលតម្រូវក្នុងការធ្វើអោយស្តុកជាក់ស្តែងមាននៅក្នុងដៃនៅថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ នៃឆ្នាំមុនកើនដល់កំរិតដែលបានប៉ាន់ប្រមាណដូចមានចែងក្នុងអនុកថាខណ្ឌ (គ) នៃកថាខណ្ឌ ១ ។
៣. ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ រដ្ឋណាមួយក៏អាចផ្តល់ការប៉ាន់ប្រមាណបន្ថែមជាមួយនឹងការពន្យល់បញ្ជាក់អំពីកាលៈទេសៈដែលតម្រូវអោយមានការប៉ាន់ប្រមាណបែបនោះ ។
៤. ភាគីត្រូវជូនព័ត៌មានដល់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល អំពីវិធីសាស្ត្រដែលបានប្រើប្រាស់ក្នុងការកំណត់ពីបរិមាណដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងការប៉ាន់ប្រមាណ និង រាល់ការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងវិធីសាស្ត្រនោះ ។
៥. ដោយដាក់កំរិតអោយមានការកាត់បន្ថយដូចមានយោងក្នុងកថាខណ្ឌ ៣ នៃ មាត្រា ២១ ការប៉ាន់ប្រមាណមិនត្រូវធ្វើអោយលើសនោះទេ ។

មាត្រា ២០

ស្ថិតិត្រឡប់ដែលត្រូវផ្តល់ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សាភិបាល

១. ភាគីត្រូវផ្តល់ជូនដល់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលចំពោះដែនដីនីមួយៗរបស់ខ្លួននូវស្ថិតិត្រឡប់លើបែបបទដែលបានផ្តល់ជូនតាមវិធី និង បែបបទដែលបានកំណត់ ដោយក្រុមប្រឹក្សាភិបាលលើបញ្ហាដូចខាង ក្រោម៖
 - (ក) ការផលិតគ្រឿងញៀន
 - (ខ) ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនដើម្បីផលិតថ្នាំផ្សេងៗទៀត ការរៀបចំក្នុងតារាង III និង សារធាតុគីមីដែលមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ និង ការប្រើប្រាស់ដើមរុក្ខជាតិញៀនសំរាប់ការផលិតថ្នាំញៀន
 - (គ) ការប្រើប្រាស់ថ្នាំញៀន
 - (ឃ) ការនាំចេញនាំចូលថ្នាំ និង រុក្ខជាតិញៀន
 - (ង) ការចាប់គ្រឿងញៀន និង ការបំផ្លាញចោល និង
 - (ច) ស្តុកគ្រឿងញៀននៅថ្ងៃ ៣១ ខែ ធ្នូនៃឆ្នាំដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការបញ្ជូនត្រឡប់ ។

២. (ក) ស្ថិតិត្រឡប់ទាក់ទងនឹងបញ្ហាដែលមានយោងក្នុងអនុកថាខណ្ឌ ១ លើកលែងតែ អនុកថាខណ្ឌ (ឃ) ត្រូវរៀបចំធ្វើជារៀងរាល់ឆ្នាំ និងត្រូវផ្តល់ជូនទៅអោយក្រុមប្រឹក្សាភិបាលមិនអោយលើសពី ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា នៃឆ្នាំបន្ទាប់ដែលពាក់ព័ន្ធ ។
- (ខ) ស្ថិតិត្រឡប់ទាក់ទងនឹងបញ្ហាដូចមានយោងក្នុងអនុកថាខណ្ឌ (ឃ) នៃកថាខណ្ឌ ១ ត្រូវធ្វើឡើង ៣ ខែម្តង និង ត្រូវបញ្ជូនទៅអោយក្រុមប្រឹក្សាភិបាលក្នុងអំឡុងពេល ១ ខែ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់នៃរយៈពេល ៣ ខែដែលពាក់ព័ន្ធនោះ ។
៣. បន្ថែមលើបញ្ហាដែលមានយោងក្នុងកថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះភាគីក៏អាចបញ្ជូនទៅអោយក្រុមប្រឹក្សាភិបាលអំពីដែនដីរបស់ខ្លួននីមួយៗនូវព័ត៌មានដែលទាក់ទងនឹងតំបន់ដែលបានប្រើប្រាស់ ដើម្បីដាំដុះសំរាប់ការផលិតអាហ្សូនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន (ជាហិចតា) ។
៤. ភាគីមិនត្រូវបានតម្រូវអោយផ្តល់ស្ថិតិត្រឡប់ទាក់ទងនឹងការស្តុកពិសេសទេ ប៉ុន្តែត្រូវផ្តល់ការបញ្ជូនត្រង់ឡប់ដាច់ដោយឡែកទាក់ទងនឹងផ្ទាំងព្យួរដែលបាននាំចូល ឬ ដែលទទួលបាននៅក្នុងប្រទេស ឬ ដែនដីសំរាប់គោលបំណងពិសេសៗ ក៏ដូចជាបរិមាណគ្រឿងព្យួរដែលបានដកចេញមកពីស្តុកពិសេសដើម្បីឆ្លើយតបនឹងសេចក្តីត្រូវការរបស់ប្រជាជនស៊ីវិល ។

មាត្រា ២១

ការដាក់កំរិតលើការផលិត និង ការនាំចូល

១. បរិមាណសរុបលើគ្រឿងព្យួរនីមួយៗដែលបានផលិត និង នាំចូលដោយប្រទេសណាមួយ ឬ ដែនដីណាមួយក្នុងឆ្នាំណាមួយមិនត្រូវលើសបរិមាណសរុបដូចខាងក្រោម៖
- (ក) បរិមាណដែលបានប្រើប្រាស់ នៅក្នុងកំរិតនៃការប៉ាន់ប្រមាណដែលពាក់ព័ន្ធសំរាប់ប្រើក្នុងគោលបំណងផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ និង វិទ្យាសាស្ត្រ
- (ខ) បរិមាណដែលបានប្រើ នៅក្នុងកំរិតនៃការប៉ាន់ប្រមាណដែលពាក់ព័ន្ធចំពោះការផលិតឱសថផ្សេងៗទៀត សំរាប់ការរៀបចំធ្វើតារាង III និង សារធាតុគីមីដែលមិនមានចែងក្នុងអនុសញ្ញា
- (គ) បរិមាណដែលបាននាំចេញ៖

(ឃ) បរិមាណដែលបានបន្ថែមលើស្តុក ដើម្បីធ្វើអោយស្តុកនោះស្មើនឹងកំរិតដែលបានកំណត់ក្នុង ការប៉ាន់ប្រមាណដែលពាក់ព័ន្ធ និង

(ង) បរិមាណដែលទទួលបានក្នុងកំរិតនៃការប៉ាន់ប្រមាណដែលពាក់ព័ន្ធសំរាប់គោលបំណងពិសេស ។

២. ពីចំនួននៃបរិមាណដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌ ១ ត្រូវធ្វើការកាត់បន្ថយនូវបរិមាណទាំងឡាយណា ដែលបានរឹបអូស ឬ បានបញ្ចេញសំរាប់ការប្រើប្រាស់ស្របច្បាប់ ក៏ដូចជាបរិមាណដែលបានយកចេញ មកពីស្តុកពិសេសសំរាប់បំបែកសេចក្តីត្រូវការរបស់ប្រជាជនស៊ីវិល ។

៣. ប្រសិនបើក្រុមប្រឹក្សាភិបាលរកឃើញថាបរិមាណដែលបានផលិត និង នាំចូលក្នុងឆ្នាំណាមួយដែល លើសពីបរិមាណដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌ ១ តិចជាងការកាត់បន្ថយណាមួយដូចដែលតម្រូវ ដោយកថាខណ្ឌ ២ នៃមាត្រានេះ ការលើសណាមួយដែលបានបង្កើតឡើង ឬ នៅសល់នៅចុងឆ្នាំ ត្រូវកាត់បន្ថយបរិមាណដែលត្រូវផលិត ឬ នាំចូល និង ពីចំនួននៃការប៉ាន់ប្រមាណសរុបនៅក្នុងឆ្នាំ បន្ទាប់ដូចបានកំណត់និយមន័យក្នុងកថាខណ្ឌ ២ នៃមាត្រា ១៩ ។

៤. (ក) ប្រសិនបើក្នុងស្ថិតិត្រឡប់ស្តីអំពីការនាំចូល ឬ ការនាំចេញ (មាត្រា ២០) បង្ហាញថាបរិមាណ ដែលបាននាំចេញទៅប្រទេសណាមួយ ឬ ដែនដីណាមួយលើចំនួននៃការប៉ាន់ប្រមាណសរុបសំរាប់ ប្រទេស នោះ ឬ ដែនដីនោះដូចបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌ ២ នៃមាត្រា ១៩ ជាមួយនឹងការបន្ថែមលើ បរិមាណដែលបានបង្ហាញថានាំចេញ និងបន្ទាប់ពីការកាត់បន្ថយនូវចំនួនដែលលើសដូចមានកំណត់ ក្នុងកថាខណ្ឌ ៣ នៃមាត្រានេះក្រុមប្រឹក្សាភិបាលអាចជូនដំណឹងពីអង្គហេតុនេះទៅរដ្ឋដែលតាម យោបល់ របស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលដែលសំរេចថាត្រូវជូនដំណឹងទាំងនោះ

(ខ) ក្រោយពីបានទទួលការជូនដំណឹង ភាគីមិនត្រូវផ្តល់សិទ្ធិអោយមានការនាំចេញគ្រឿងញៀន ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងប្រទេសនោះ ឬ ដែនដីនោះបន្ថែមទៀតទៅក្នុងឆ្នាំនោះលើកលែងតែ :

(១) ក្នុងករណីនៃការប៉ាន់ប្រមាណបន្ថែមត្រូវបានធ្វើឡើងចំពោះប្រទេស ឬ ដែនដីនោះទាក់ទងនឹង បរិមាណដែលបាននាំចូលលើស និង បរិមាណបន្ថែមដែលតម្រូវ ឬ

(២) ក្នុងករណីលើកលែងដែលការនាំចេញ គឺមានសារៈសំខាន់ក្នុងការព្យាបាលជំងឺទៅតាមយោបល់ របស់រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសនាំចេញ ។

មាត្រា ២២

បញ្ញត្តិពិសេសដែលអាចអនុវត្តបានចំពោះការដាំដុះ

នៅពេលដែលមានលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ក្នុងប្រទេស ឬ ដែនដីមួយរបស់ភាគីហាមប្រាមដល់ការដាំដុះដើម អាភៀន ដើមកូកា ឬ ដើមកញ្ឆាដែលជាមធ្យោបាយមួយសមស្រប តាមគំនិតរបស់ខ្លួនដើម្បីការពារសុខភាព និង សុខមាលភាព និង ការបង្ការការបំប្លែងគ្រឿងឱសថអោយទៅជាគ្រឿងញៀនស្រវឹង ភាគីដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវធ្វើការហាមឃាត់ការធ្វើការដាំដុះនោះ ។

មាត្រា ២៣

ភ្នាក់ងារអាភៀនជាតិ

១. ភាគីមួយដែលអនុញ្ញាតអោយមានការដាំដុះដើមអាភៀន សំរាប់ការផលិតអាភៀនប្រសិនបើមិនទាន់មាននៅឡើយទេត្រូវបង្កើត និងរក្សាភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាលមួយ ឬ ច្រើន (ដែលនៅផ្នែកខាងក្រោយនៃមាត្រានេះ ហៅកាត់ថាជាភ្នាក់ងារ) ដើម្បីអនុវត្តភារកិច្ចដែលតម្រូវ ដោយមាត្រានេះ ។
២. ភាគីនីមួយៗត្រូវអនុវត្តបញ្ញត្តិខាងក្រោមចំពោះការដាំដុះដើមអាភៀន ការផលិតអាភៀន និង អាភៀន:
 - (ក) ភ្នាក់ងារត្រូវដាក់ទីតាំងដែលក្នុងទីតាំងនោះ និង ចំនែកដីនោះបានទទួលការអនុញ្ញាតអោយដាំដើមអាភៀនដើម្បីផលិតអាភៀន ។
 - (ខ) មានតែការដាំដុះដែលទទួលអាជ្ញាបណ្ណពីភ្នាក់ងារនេះទេ ត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយមានការពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងការដាំដុះ ។
 - (គ) អាជ្ញាប័ណ្ណនីមួយៗត្រូវបញ្ជាក់អោយបានច្បាស់ពីទំហំដីដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតអោយដាំដុះ ។
 - (ឃ) រាល់ការដាំដុះដើមអាភៀនទាំងអស់ត្រូវតែរុក្ខដាំអោយធ្វើការបញ្ជូនដើមអាភៀនទាំងអស់ទៅអោយភ្នាក់ងារ ។ ភ្នាក់ងារត្រូវទិញ និង យកជាកម្មសិទ្ធិលើដើមទាំងនោះអោយបានឆាប់បំផុតដោយមិនអោយលើសពីរយៈពេល ៤ ខែ ក្រោយពីការបញ្ចប់ការប្រមូលផល ។

(ង) ចំពោះអាគ្នេយ៍ ភ្នាក់ងារត្រូវមានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការនាំចូល នាំចេញ លក់ដុំ និង រក្សាទុកក្នុង ស្តុកចំពោះអ្វីដែលនៅសល់ពីការកាត់កាប់របស់អ្នកផលិតអាគ្នេយ៍អាល់កាហ្វូអ៊ីដ អាគ្នេយ៍ប្រើក្នុង វេជ្ជសាស្ត្រ ឬ អាគ្នេយ៍ផ្សំ ។ ភាគីមិនចាំបាច់ពង្រីកសិទ្ធិផ្តាច់មុខនេះចំពោះអាគ្នេយ៍ប្រើក្នុងវេជ្ជ សាស្ត្រ និង អាគ្នេយ៍ផ្សំនោះទេ ។

៣. តួនាទីរបស់រដ្ឋាភិបាលដូចមានយោងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ២ ត្រូវអនុវត្តដោយភ្នាក់ងាររបស់រដ្ឋាភិបាលមួយ ប្រសិនបើរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់ភាគីដែលពាក់ព័ន្ធអនុញ្ញាតអោយធ្វើបែបនោះ ។

មាត្រា ២៤

ការដាក់កំរិតលើការផលិតអាគ្នេយ៍សំរាប់ការធ្វើជំនួយអន្តរជាតិ

១. (ក) ប្រសិនបើភាគីណាមួយមានបំណងចាប់ផ្តើមការផលិតអាគ្នេយ៍ ឬ បង្កើនការផលិតអាគ្នេយ៍ ដែលមានស្រាប់ ខ្លួនត្រូវពិចារណាលើសេចក្តីត្រូវការអាគ្នេយ៍ជារួមរបស់ពិភពលោកដោយស្រប តាមការប៉ាន់ប្រមាណដែលបានបោះពុម្ពផ្សព្វផ្សាយដោយក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ដើម្បីអោយការផលិត អាគ្នេយ៍របស់ ភាគីនោះមិនធ្វើអោយមានផលិតផលអាគ្នេយ៍លើសលុបនៅក្នុងពិភពលោក ។
(ខ) ភាគីមួយមិនត្រូវអនុញ្ញាតអោយមានការផលិតអាគ្នេយ៍ ឬ បង្កើនការផលិតអាគ្នេយ៍ដែលមាន ស្រាប់ទេប្រសិនបើយល់ឃើញថា ការផលិត ឬ ការបង្កើនការផលិតនៅក្នុងដែនដីរបស់ខ្លួនអាច បណ្តាលអោយមានការចរាចរអាគ្នេយ៍ខុសច្បាប់ ។

២. (ក) ដោយយោងទៅតាមកថាខណ្ឌ ១ ភាគីមិនបានផលិតអាគ្នេយ៍សំរាប់នាំចេញដល់ថ្ងៃ ១ ខែ មករា ១៩៦១ មានបំណងនាំអាគ្នេយ៍ដែលខ្លួនផលិតចេញក្នុងបរិមាណមិនលើសពី ៥ តោនប្រចាំឆ្នាំ ខ្លួនត្រូវជូនដំណឹងដល់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ដោយធ្វើការបញ្ជាក់ជូនជាមួយនឹងការជូនដំណឹងនោះនូវ ព័ត៌មានដូចជា៖

(១) ការត្រួតពិនិត្យជាចាំបាច់ដូចសេចក្តីតម្រូវរបស់អនុសញ្ញានេះ ទាក់ទងនឹងអាគ្នេយ៍ដែលត្រូវ ផលិត និង នាំចេញ និង

(២) ឈ្មោះរបស់ប្រទេសមួយ ឬ ច្រើនដែលនឹងត្រូវទទួលអាភៀនដែលនាំចេញនោះ ហើយក្រុមប្រឹក្សាភិបាលអាចឯកភាពលើការជូនដំណឹងនោះ ឬ អាចស្នើដល់ភាគីភាគីនេះមិនត្រូវពាក់ព័ន្ធក្នុងការផលិតគ្រឿងញៀនដើម្បីនាំចេញនោះទេ ។

(ខ) ក្នុងករណីភាគីណាមួយក្រៅពីភាគីដែលមានយោងក្នុងកថាខណ្ឌ ៣ ផលិតអាភៀនដើម្បីនាំចេញក្នុងបរិមាណលើសពីប្រាំតោនក្នុងមួយឆ្នាំ ខ្លួនត្រូវជូនដំណឹងដល់ក្រុមប្រឹក្សាដោយមានការបញ្ជាក់ក្នុងការជូនដំណឹងនោះនូវព័ត៌មានដូចតទៅ៖

- (១) បរិមាណដែលបានប៉ាន់ប្រមាណថាត្រូវផលិតដើម្បីនាំចេញ
- (២) ការត្រួតពិនិត្យអាភៀនដែលនៅសល់ ឬ អាភៀនដែលបានស្នើថានឹងផលិត
- (៣) ឈ្មោះរបស់ប្រទេសមួយ ឬ ច្រើនដែលនឹងទទួលអាភៀនដែលត្រូវនាំចេញ ហើយក្រុមប្រឹក្សាអាចធ្វើការឯកភាពលើការជូនដំណឹងនោះ ឬ អាចស្នើថាភាគីនោះមិនត្រូវពាក់ព័ន្ធនឹងការផលិតអាភៀនដើម្បីនាំចេញនោះទេ ។

៣. ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃអនុកថាខណ្ឌ (ក) និង (ខ) នៃកថាខណ្ឌ ២ ភាគីមួយដែលបាននាំចេញអាភៀនដែលខ្លួនបានផលិតក្នុងអំឡុងពេល ១០ ឆ្នាំមុនភ្លាមមុនឆ្នាំ ១៩៦១ ប្រទេសនោះអាចបន្តនាំចេញអាភៀនដែលខ្លួនផលិត ។

៤. (ក) ភាគីមួយមិនត្រូវនាំអាភៀនចេញពីប្រទេស ឬ ដែនដីណាមួយទេលើកលែងតែអាភៀនត្រូវបានផលិតនៅ៖

- (១) ភាគីមួយដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ៣
- (២) ភាគីដែលបានជូនដំណឹងដល់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលដូចមានចែងក្នុងអនុកថាខណ្ឌ (ក) នៃកថាខណ្ឌ ២ ឬ
- (៣) ភាគីដែលបានទទួលការឯកភាពពីក្រុមប្រឹក្សាដូចមានចែងក្នុងអនុកថាខណ្ឌ (ខ) នៃកថាខណ្ឌ ២ ។

(ខ) ទោះបីជាអនុកថាខណ្ឌ (ក) នៃកថាខណ្ឌនេះ ភាគីមួយអាចនាំចូលអាភៀនដែលបានផលិតក្នុងប្រទេសណាមួយដែលបានផលិត និង នាំអាភៀនចេញក្នុងអំឡុងពេល ១០ ឆ្នាំមុនថ្ងៃទី ១ ខែ មករា ១៩៦១ ប្រសិនបើប្រទេសនោះបានបង្កើតឡើង និងរក្សាប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យថ្នាក់ជាតិមួយ ឬ ភ្នាក់ងារសំរាប់

បំរើលើគោលបំណងដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ និង មានមធ្យោបាយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពក្នុងការ ធានា ថាអាគ្បីនដែលខ្លួនផលិតមិនត្រូវបំបែកចូលទៅជាការចរាចរខុសច្បាប់ទេ ។

៥. បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះមិនបង្ការភាគីណាមួយពី៖

- (ក) ការផលិតអាគ្បីនគ្រប់គ្រាន់សំរាប់បំរើសេចក្តីត្រូវការរបស់ខ្លួន ឬ
- (ខ) ពីការនាំចេញអាគ្បីនដែលចាប់បានមកពីចរាចរខុសច្បាប់ ទៅភាគីមួយផ្សេងទៀតស្រប តាមសេចក្តីតម្រូវរបស់អនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ២៥

ការត្រួតពិនិត្យដើមអាគ្បីនស្លូត

- ១. ភាគីមួយដែលអនុញ្ញាតអោយមានការដាំដុះដើមអាគ្បីនសំរាប់គោលបំណងក្រៅពីការផលិត អាគ្បីនត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ដើម្បីធានាអោយបានថា៖
 - (ក) មិនត្រូវផលិតអាគ្បីនចេញពីដើមអាគ្បីនទេ ហើយ
 - (ខ) ការផលិតឱសថចេញពីដើមអាគ្បីនស្លូត ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យដោយសម ស្របបំផុត ។
- ២. ភាគីនានាត្រូវប្រើប្រាស់ដើមអាគ្បីនស្លូតតាមប្រព័ន្ធនៃអាជ្ញាបណ្ណនាំចូល និង ការអនុញ្ញាតនាំ ចេញដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ពីកថាខណ្ឌ ៤ ដល់ ១៥ ។
- ៣. ភាគីត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានស្ថិតិអំពីការនាំចេញ និង ការនាំចូលដើមអាគ្បីនស្លូតដូចសេចក្តីតម្រូវ លើគ្រឿងញៀនដែរតាមមាត្រា ២០ កថាខណ្ឌ ១ (ឃ) និង ២ (ខ) ។

មាត្រា ២៦

ដើមកូកា និង ស្លឹកកូកា

- ១. ប្រសិនបើភាគីមួយអនុញ្ញាតអោយមានការដាំដុះ ដើមកូកាភាគីនោះត្រូវប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ ស្លឹកកូកាដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ ទាក់ទងនឹងការត្រួតពិនិត្យដើមអាគ្បីន ក៏ប៉ុន្តែដោយគោរព

ទៅតាមកថាខណ្ឌ ២ (ឃ) នៃមាត្រានោះ សេចក្តីតម្រូវដែលដាក់ទៅលើ ភ្នាក់ងារដែលមានយោង
នៅទីនេះត្រូវតែយកជាកម្មសិទ្ធិដើមរុករាននោះអោយបានកាន់តែរឹងមាំ តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន
បន្ទាប់ពីការបញ្ចប់ការប្រមូលផល ។

២. ភាគីត្រូវធ្វើអោយអស់លទ្ធភាពចំពោះការដឹកប្រសព្វនៃតុលាការដែលដុះដោយយថាហេតុ ។ ពួកគេ
ត្រូវបំផ្លាញតុលាការទាំងនោះចោលប្រសិនបើមានការដាំដុះខុសច្បាប់ ។

មាត្រា ២៧

បញ្ញត្តិបន្ថែមទាក់ទងនឹងស្លឹកកូកា

១. ភាគីអាចអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ស្លឹកកូកាដើម្បីរៀបចំធ្វើជាភ្នាក់ងាររសជាតិ ដែលមិន ត្រូវមាន
សារធាតុអាល់កុលអ៊ីដ៍ និង តាមការចាំបាច់នៃការប្រើប្រាស់នីមួយៗ អាចអនុញ្ញាតការផលិត
ការនាំចូល ការធ្វើជំនួញ និង កម្មសិទ្ធិលើស្លឹកកូកាទាំងនោះ ។
២. ភាគីត្រូវផ្តល់ការប៉ាន់ប្រមាណដាច់ដោយឡែកពីគ្នា (មាត្រា ១៩) និង ព័ត៌មានលើស្ថិតិ (មាត្រា
២០) ទាក់ទងនឹងស្លឹកកូកាសំរាប់យកទៅផ្សំធ្វើជាភ្នាក់ងាររសជាតិ លើកលែងតែជាស្លឹកកូកាដូចគ្នា
ត្រូវយកទៅប្រើប្រាស់សំរាប់ការដកសារធាតុអាល់កុលអ៊ីដ៍ និង ភ្នាក់ងាររសជាតិ និង មានការបក
ស្រាយពន្យល់ក្នុងការប៉ាន់ប្រមាណ និង ព័ត៌មានស្ថិតិ ។

មាត្រា ២៨

ការត្រួតពិនិត្យលើកញ្ចក់

១. ប្រសិនបើភាគីមួយអនុញ្ញាតអោយមានការដាំដុះដើមកញ្ចក់សំរាប់ការផលិតកញ្ចក់ ឬ ជីវកញ្ចក់ ភាគី
នោះត្រូវប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ ទាក់ទងនឹងការ ត្រួតពិនិត្យដើម
អាភៀន ។
២. អនុសញ្ញានេះ មិនត្រូវប្រើប្រាស់ចំពោះការដាំដុះដើមកញ្ចក់ផ្តាច់មុខបំរើគោលបំណងឧស្សាហ៍កម្ម
(ដើម ឬ គ្រាប់) ឬ ការធ្វើពិសោធន៍ផ្នែកកសិកម្មទេ ។

៣. ភាគីត្រូវអនុវត្តវិធានការទាំងនេះទៅតាមការចាំបាច់ដើម្បីបង្ការការប្រើប្រាស់ខុស និង ការចរាចរ ខុសច្បាប់នូវស្លាករបស់ដើមកញ្ចា ។

មាត្រា ២៩

ការផលិត

១. ភាគីត្រូវតម្រូវការផលិតឱសថត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអាជ្ញាបណ្ណលើកលែងតែការផលិត នោះធ្វើឡើង ដោយសហគ្រាសរបស់រដ្ឋមួយ ឬ ច្រើន ។

២. ភាគីត្រូវ :

(ក) ត្រួតពិនិត្យមនុស្ស និង សហគ្រាសទាំងអស់ដែលកំពុងអនុវត្ត ឬ ពាក់ព័ន្ធក្នុងការ ផលិតឱសថ

(ខ) ត្រួតពិនិត្យតាមអាជ្ញាបណ្ណ នូវទីតាំង និង ទីកន្លែងនានាដែលការផលិតឱសថ អាចមានដំណើរការ និង

(គ) តម្រូវអ្នកផលិតឱសថដែលមានអាជ្ញាបណ្ណទទួលការអនុញ្ញាតតាមពេលដោយមាន ការបញ្ជាក់អំពីប្រភេទ និង បរិមាណឱសថដែលពួកគេមានសិទ្ធិផលិត ។ ទោះជាដូច្នោះក៏ដោយ ការអនុញ្ញាតតាមពេលមិនចាំបាច់ត្រូវការអោយមានការរៀបចំទេ ។

៣. ភាគីត្រូវបង្ការការសន្សំបានច្រើននៅក្នុងកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកផលិតនូវបរិមាណគ្រឿងញៀន ស្រវឹង និង ដើមអាភៀនស្នូតលើសពីអ្វីដែលបានតម្រូវសំរាប់ដំណើរការជំនួញធម្មតាដោយ ពិចារណាសំខាន់លើ លក្ខខណ្ឌទីផ្សារ ។

មាត្រា ៣០

ជំនួញ និង ការចែកចាយ

១. (ក) ភាគីត្រូវកំណត់ថាការធ្វើជំនួញ និង ការចែកចាយគ្រឿងញៀនត្រូវស្ថិតនៅក្រោម អាជ្ញាបណ្ណលើកលែងតែក្នុងករណីដែលការធ្វើជំនួញ ឬ ការចែកចាយនោះធ្វើឡើងដោយសហគ្រាស រដ្ឋមួយ ឬ ច្រើន ។

(ខ) ភាគីត្រូវ :

- (១) ត្រួតពិនិត្យលើមនុស្ស និង សហគ្រាសទាំងអស់ដែលកំពុងអនុវត្ត ឬ ពាក់ព័ន្ធក្នុងការធ្វើជំនួញ ឬ ការចែកចាយគ្រឿងញៀន ។
- (២) ត្រួតពិនិត្យតាមអាជ្ញាបណ្ណនូវទីតាំង និង ទីកន្លែងដែលការធ្វើជំនួញ និង ការចែកចាយកំពុងមានសកម្មភាព ។ លក្ខខណ្ឌនៃការចេញអាជ្ញាបណ្ណមិនចាំបាច់ក្នុងការរៀបចំនោះទេ ។
- (គ) បញ្ជូននៃអនុកថាខណ្ឌ (ក) និង (ខ) ដែលទាក់ទងនឹងការចេញអាជ្ញាបណ្ណមិនអនុវត្តចំពោះបុគ្គលដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពេញលេញក្នុងការអនុវត្ត និង នៅពេលកំពុងទទួលបន្ទុកការព្យាបាល ឬ បច្ចេកវិជ្ជាឡើយ ។

២. ភាគីក៏ត្រូវ :

- (ក) បង្កាការសន្សំការប្រមូលទុកក្នុងកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកជំនួញ អ្នកចែកចាយ សហគ្រាសរដ្ឋ ឬ បុគ្គលដែលបានទទួលសិទ្ធិពេញលេញដូចមានយោងខាងលើ នូវបរិមាណនៃគ្រឿងញៀន និង ដើមគ្រឿងញៀនសំបូតដែលលើសពីអ្វីដែលបានកំណត់ក្នុងការប្រតិបត្តិជំនួញធម្មតាដែលទាក់ទងចាំបាច់នឹងសេចក្តីត្រូវការរបស់ទីផ្សារ និង
- (ខ) (១) តម្រូវអោយមានវេជ្ជបញ្ជាចំពោះការផ្គត់ផ្គង់ ឬ ការបញ្ចេញថ្នាំទៅអោយ បុគ្គល ។ សេចក្តីតម្រូវនេះមិនត្រូវអនុវត្តចំពោះថ្នាំណាដែលបុគ្គលអាចទទួលបានប្រើប្រាស់ បញ្ចេញ ឬ យកទៅប្រើប្រាស់លើការ: កិច្ចព្យាបាលរបស់ពួកគេដែលមានសេចក្តីអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវហើយស្រប នឹងច្បាប់ និង
- (២) ប្រសិនបើភាគីយល់ថាវិធានការទាំងនេះជាការចាំបាច់ ឬ សមស្រប តម្រូវថា វេជ្ជបញ្ជាចំពោះថ្នាំក្នុងតារាង ត្រូវសរសេរលើបែបបទផ្លូវការដែលត្រូវបោះពុម្ពចេញជាកូនសៀវភៅដោយអាជ្ញាធររដ្ឋាភិបាលមានសម្ពតិច ឬ ដោយសមាគមជំនាញដែលបានទទួលសិទ្ធិអនុញ្ញាត ។
- (៣) ចង់បានថាភាគីនានាតម្រូវថាត្រូវធ្វើជាលាយលាក់អក្សរក្នុងការផ្តល់ថ្នាំ ការផ្សព្វផ្សាយពាណិជ្ជកម្មអំពីអត្ថបទគ្រប់ប្រភេទ ឬ ការអត្ថាធិប្បាយដែលទាក់ទងនឹងថ្នាំ និង បានយកទៅប្រើក្នុងគោលបំណងពាណិជ្ជកម្ម ការរុំនៅខាងក្នុងកញ្ចប់ដែលមានថ្នាំ និង ផ្លាកយីហោ

ដែលត្រៀមញៀននោះនឹងត្រូវលក់ បញ្ជាក់អំពីឈ្មោះគ្មានម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអន្តរជាតិដែល ផ្សព្វផ្សាយឡើងដោយអង្គការសុខភាពពិភពលោក ។

(៤) ប្រសិនបើភាគីមួយចាត់ទុកថាវិធានការនេះមានការចាំបាច់ ឬ ចង់បានវិធាន ការនេះ ខ្លួនត្រូវតែរៀបចំផ្នែកខាងក្នុងកញ្ចប់ដែលមានថ្នាំ ឬសំបករុំត្រូវមានខ្សែពណ៌ក្រហមពីរច្បាស់ ដែលអាចមើលឃើញ ។ ការរុំកញ្ចប់ផ្នែកខាងក្រៅដែលនៅក្នុងនោះមានថ្នាំមិនត្រូវមាន ខ្សែពណ៌ក្រហមទេ ។

(៥) ភាគីមួយត្រូវតែរៀបចំផ្នែកសញ្ញាដែលដាក់លក់ថ្នាំត្រូវបង្ហាញពីប្រភេទថ្នាំជា ទម្ងន់ ឬ ជាភាគរយ ។ សេចក្តីតម្រូវព័ត៌មានលើផ្នែកសញ្ញានេះមិនត្រូវអនុវត្តចំពោះថ្នាំដែលបាន បញ្ចេញទៅអោយបុគ្គលតាមរយៈវេជ្ជបញ្ជានោះទេ ។

(៦) បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ ២ និង ៥ មិនត្រូវអនុវត្តចំពោះការលក់រាយ ឬ ការចែក ចាយរាយនៅគ្រឿងញៀនក្នុងតារាង ២ ទេ ។

មាត្រា ៣១

បញ្ញត្តិពិសេសទាក់ទងនឹងជំនួញអន្តរជាតិ

១. ភាគីមិនត្រូវអនុញ្ញាតអោយមានការនាំចេញគ្រឿងញៀនទៅប្រទេស ឬ ដែនដីណាមួយនោះទេ ប្រសិនបើខ្លួនដឹងលើកលែងតែ ៖

- (ក) យោងទៅតាមច្បាប់ និង គោលការណ៍ដែលប្រទេស ឬ ដែនដីនោះ និង
- (ខ) ក្នុងកំរិតចំនួនសរុបក្នុងការប៉ាន់ប្រមាណចំពោះប្រទេសនោះ ឬ ដែនដីនោះដូចបានកំណត់ ក្នុងកថាខណ្ឌ ២ នៃមាត្រា ១៩ ជាមួយនឹងការបូកបន្ថែមលើចំនួនដែលគ្រោងថានឹងនាំ ចេញ ។

២. ភាគីត្រូវអនុវត្តក្នុងតំបន់ដែ និង តំបន់សេរីនូវបញ្ញត្តិដូចគ្នា និង ការត្រួតពិនិត្យដូចនៅក្នុងផ្នែក ផ្សេងៗទៀតនៃដែនដីរបស់ពួកគេ ប្រសិនបើក្នុងករណីថាពួកគេអាចប្រើប្រាស់វិធានការខ្លាំងក្លាបន្ថែមទៀត ។

៣. ភាគីត្រូវ ៖

- (ក) ត្រួតពិនិត្យតាមអាជ្ញាបណ្ណនាំចេញ និង នាំចូលគ្រឿងញៀនលើកលែងតែក្នុងករណីការនាំចេញ ឬ នាំចូលធ្វើឡើងដោយសហគ្រាសរបស់រដ្ឋ ។
- (ខ) ត្រួតពិនិត្យមនុស្ស និង សហគ្រាសទាំងអស់ដែលកំពុងអនុវត្ត ឬ ជាប់ពាក់ព័ន្ធក្នុងការនាំចេញ ឬ នាំចូល ។
- ៤. (ក) ភាគីនីមួយៗដែលអនុញ្ញាតអោយមានការនាំចេញ ឬ នាំចូលគ្រឿងញៀនត្រូវតែរៀបចំអោយមានការផ្តល់សិទ្ធិអនុញ្ញាតអោយនាំចេញ ឬ នាំចូលដាច់ដោយឡែកមួយដែលត្រូវទទួលការអនុញ្ញាតនាំចេញ ឬ នាំចូលទាំងនោះទោះបីជាមានគ្រឿងញៀនមួយមុខ ឬ ច្រើនមុខក៏ដោយ ។
- (ខ) ការអនុញ្ញាតនេះត្រូវបញ្ជាក់ពីឈ្មោះគ្រឿងញៀន ឈ្មោះដែលមិនមែនជាយីហោជំនួញអន្តរជាតិប្រសិនបើមាន បរិមាណដែលនឹងត្រូវនាំចូល ឬ នាំចេញ និង ឈ្មោះ និង អាសយដ្ឋានរបស់អ្នកនាំចេញ និង នាំចូល និង ត្រូវកំណត់ពីរយៈពេលដែលការនាំចេញ ឬ ការនាំចូលនោះអាចប្រព្រឹត្តឡើង ។
- (គ) សិទ្ធិអនុញ្ញាតនាំចេញក៏ត្រូវបញ្ជាក់ផងដែរពីចំនួន និង ការបរិច្ចេកនៃបណ្ណនាំចូល (កថាខណ្ឌ ៥) និង អ្នកដែលចេញសិទ្ធិអនុញ្ញាតនោះ ។
- (ឃ) សិទ្ធិអនុញ្ញាតនៃការនាំចូលអាចអនុញ្ញាតអោយមានការនាំចូលមួយធ្វើឡើង ច្រើនជាងមួយដង ។
- ៥. មុនការចេញសិទ្ធិអោយនាំចេញភាគីត្រូវតែរៀបចំអោយមានបណ្ណអនុញ្ញាតអោយនាំចូលដែលចេញដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ប្រទេសដែលនាំចូល ឬ ដែនដី ហើយត្រូវកំណត់ថា ការនាំគ្រឿងញៀនចូលដូចមានចែងនេះត្រូវបានទទួលការឯកភាព ហើយបណ្ណទាំងនោះ ត្រូវរៀបចំធ្វើឡើងដោយជននោះ ឬ ទីតាំងដែលបានដាក់ពាក្យសុំសិទ្ធិធ្វើការនាំចូល ។ ភាគីត្រូវធ្វើការតាមដានអោយបានយ៉ាងដិតដល់នូវបែបបទនៃបណ្ណនាំចូលដែលគណៈកម្ម ការបានឯកភាព ។
- ៦. ឯកសារចម្លងមួយច្បាប់នៃការអនុញ្ញាតអោយនាំចេញត្រូវដាក់អម តាមការផ្ញើបញ្ជូនរបស់រាល់លើកហើយរដ្ឋាភិបាលដែលចេញសិទ្ធិអនុញ្ញាតអោយនាំចេញនោះត្រូវបញ្ជូនឯកសារ ចម្លងមួយច្បាប់ទៅអោយប្រទេស ឬ ដែនដីដែលត្រូវនាំចូល ។

៧. (ក) រដ្ឋាភិបាល និង ដែនដីដែលនាំចូល នៅពេលដែលការនាំចូលមានប្រសិទ្ធភាព ឬ នៅពេលដែលរយៈពេលកំណត់នៃការនាំចូលត្រូវបានបញ្ចប់ ត្រូវបញ្ជូនត្រឡប់សិទ្ធិអនុញ្ញាតអោយនាំចេញជាមួយនឹងការបញ្ជាក់របស់ខ្លួនទៅអោយរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសឬ ដែនដីដែលបាននាំចេញ ។

(ខ) សេចក្តីបញ្ជាក់ត្រូវកំណត់ពីបរិមាណដែលបាននាំចូល ។

(គ) ប្រសិនបើមានបរិមាណតិចជាងអ្វីដែលមានកំណត់ក្នុងសិទ្ធិអនុញ្ញាតនាំចេញ ត្រូវបាននាំចេញបរិមាណដែលបាននាំចេញនោះត្រូវបញ្ជាក់អោយបានច្បាស់លាស់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចលើសិទ្ធិអនុញ្ញាតនាំចេញ និង លើឯកសារផ្លូវការផ្សេងៗទៀត ។

៨. ការបញ្ជូននាំចេញទៅប្រអប់សំបុត្រប្រើយណ្ឌីយ៍ ឬ ធនាគារដែលមានគណនីរបស់ភាគីមួយ ក្រៅពីភាគីដែលបានដាក់ឈ្មោះក្នុងសិទ្ធិអនុញ្ញាតអោយនាំចេញត្រូវបានហាមឃាត់ ។

៩. ការនាំចេញអ៊ីវ៉ាន់ទៅដាក់ក្នុងទីតាំងផ្ទុកទំនិញជួលត្រូវបានហាមឃាត់ លើកលែងតែរដ្ឋាភិបាលរបស់ប្រទេសដែលនាំចូលបញ្ជាក់លើប័ណ្ណនាំចូលដែលធ្វើឡើងដោយបុគ្គល ឬ ទីតាំងដែលបានដាក់ពាក្យសុំសិទ្ធិនាំចេញដែលខ្លួនបានឯកភាពអោយមានការនាំចូលដោយមានបំណងថាដាក់ ក្នុងទីតាំងផ្ទុកទំនិញជួលនោះ ។ ក្នុងករណីនេះសិទ្ធិអនុញ្ញាតនៃការនាំចេញត្រូវកំណត់ថាអ៊ីវ៉ាន់ ទាំងនោះត្រូវនាំចេញសំរាប់គោលបំណងនេះ ។ ការដកអ៊ីវ៉ាន់ណាមួយចេញពីទីតាំងនេះ ត្រូវធ្វើឡើងដោយមានការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរដែលមានដែនអំណាចលើទីតាំងផ្ទុកទំនិញនោះ និង ក្នុងករណីការបញ្ចេញទៅគោលដៅបរទេស ត្រូវចាត់ទុកថាជាការនាំចេញថ្មីមួយក្នុងអត្ថន័យនៃអនុសញ្ញានេះ ។

១០. អ៊ីវ៉ាន់ជាគ្រឿងញៀនដែលចូល ឬ ចេញពីដែនដីរបស់ភាគីមួយដែលមិនមានអមដោយសិទ្ធិអនុញ្ញាតនាំចេញត្រូវដាក់ក្នុងការឃុំឃាំងដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។

១១. ភាគីមួយមិនត្រូវអនុញ្ញាតអោយផ្ញើបញ្ជូនគ្រឿងញៀនទៅប្រទេសមួយផ្សេងទៀតដោយ ឆ្លងកាត់ដែនដីរបស់ខ្លួនទោះបីជាទំនិញទាំងនោះ ត្រូវបានយកចេញពីមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនដែលកំពុងអនុវត្តលើកលែងតែមានឯកសារចម្លងមួយច្បាប់នៃសិទ្ធិអនុញ្ញាតអោយនាំចេញនូវទំនិញទាំងនេះ ដែលធ្វើឡើងដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ភាគីនេះ ។

១២. អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ប្រទេស ឬ ដែនដីណាមួយដែលតាមរយៈនោះទំនិញជាគ្រឿងញៀន ត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយឆ្លងកាត់ត្រូវបានវិធានការសមស្រប ដើម្បីបង្ការការបែកខ្ញែកទំនិញទៅគោលដៅណា មួយក្រៅពីគោលដៅដែលបានកំណត់ក្នុងឯកសារអមលើសិទ្ធិអនុញ្ញាតនាំ ចេញ លើកលែងតែរដ្ឋាភិបាលរបស់ រដ្ឋ ឬ ដែនដីដែលមានទំនិញនោះឆ្លងកាត់ អនុញ្ញាតអោយ មានការដាក់ក្នុងទិសដៅផ្សេង ។ រដ្ឋាភិបាលនៃ ប្រទេស ឬ ដែនដីឆ្លងកាត់ត្រូវចាត់ទុកការបង្វែរ ទៅទិសដៅផ្សេងដូចជាការនាំចេញតាមប្រទេស ឬ ដែនដី ឆ្លងកាត់ទៅប្រទេស ឬ ដែនដីផ្សេង ទៀតដែលជាគោលដៅថ្មី ។ ប្រសិនបើការបង្វែរទិសដៅត្រូវបានទទួលការ អនុញ្ញាតនៃកថាខណ្ឌ ៧(ក) និង (ខ) ក៏ត្រូវអនុវត្តរវាងប្រទេស ឬ ដែនដីដែលឆ្លងកាត់ និង ប្រទេស ឬ ដែនដីដែលជាចំណុចចាប់ផ្តើមនៃការបញ្ជូនអ៊ុំរ៉ាន់ ។

១៣. អ៊ុំរ៉ាន់ជាគ្រឿងញៀននៅពេលឆ្លងកាត់ ឬ នៅពេលកំពុងដាក់ដក់ក្នុងឃ្នាំងមិនត្រូវស្ថិតនៅក្រោម ដំណើរការណាមួយដែលអាចផ្លាស់ប្តូរធម្មជាតិនៃគ្រឿងញៀននោះទេ ។ កញ្ចប់រុំត្រូវរក្សាទុកនៅដដែល ដោយមិនមានការកែប្រែប្រសិនបើមិនមានការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរមាន សមត្ថកិច្ច ។

១៤. បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ ១១ ដល់ ១៣ ដែលទាក់ទងនឹងប្រកាសផ្លូវគ្រឿងញៀនតាមរយៈដែនដីរបស់ភាគី មួយមិនត្រូវអនុវត្តចំពោះទំនិញដូចបានលើកឡើងដែលដឹកជញ្ជូនដោយយន្តហោះ ហើយមិនចុះចតក្នុង ប្រទេស ឬ ដែនដីឆ្លងកាត់នោះ ។ ប្រសិនបើយន្តហោះចុះចតក្នុងប្រទេស ឬ ដែនដីណាមួយ បញ្ញត្តិទាំងនោះ ត្រូវយកទៅអនុវត្តទៅតាមកាលៈទេសៈតំរូវ ។

១៥. បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះមិនរើសអើងចំពោះបញ្ញត្តិដទៃទៀតរបស់កិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ ដែល កំរិតពីការត្រួតពិនិត្យដែលអាចអនុវត្តបានដោយភាគីណាមួយចំពោះគ្រឿងញៀនដែលកំពុងឆ្លងកាត់ ។

១៦. មិនមានអ្វីក្នុងមាត្រានេះក្រៅពីកថាខណ្ឌ ១(ក) និង ២ ត្រូវយកទៅអនុវត្តក្នុងករណីនៃការរៀប ចំតារាង III ឡើយ ។

មាត្រា ៣២

បញ្ញត្តិពិសេសទាក់ទងនឹងការផ្ទុកគ្រឿងញៀនក្នុងប្រអប់ឧបករណ៍សង្គ្រោះបន្ទាន់របស់កប៉ាល់ ឬ យន្តហោះដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើចរាចរជាអន្តរជាតិ

១. ការដឹកជញ្ជូនជាអន្តរជាតិដោយកប៉ាល់ ឬ ដោយយន្តហោះនូវចំនួនគ្រឿងញៀនមួយដែលបានកំណត់តាមសេចក្តីត្រូវការជួយសង្គ្រោះបន្ទាន់នៅពេលធ្វើដំណើរ ឬ ករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់មិនត្រូវបានចាត់ទុកថាជាការនាំចូលការនាំចេញ ឬ ឆ្លងកាត់តាមប្រទេសក្នុងអត្ថន័យ នៃអនុសញ្ញានេះទេ ។
២. ប្រទេសដែលបានចុះបញ្ជីត្រូវបានវិធានការសមស្រប ដើម្បីបង្ការការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនមិនសមរម្យមានយោងក្នុងកថាខណ្ឌ ១ ឬ ការបង្វែរខុសទិសដៅសំរាប់ការចរាចរគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ។ គណៈកម្មការ ដោយធ្វើការប្រឹក្សាជាមួយនឹងអង្គការអន្តរជាតិសមស្រប ត្រូវផ្តល់អនុសាសន៍ចំពោះការការពារទាំងនោះ ។
៣. គ្រឿងញៀនដែលដឹកជញ្ជូនដោយកប៉ាល់ ឬ យន្តហោះស្របតាមកថាខណ្ឌ ១ ត្រូវធ្វើឡើង ដោយស្របនឹងច្បាប់ គោលការណ៍ សេចក្តីអនុញ្ញាត និង អាជ្ញាបណ្ណរបស់ប្រទេសដែលបានចុះបញ្ជី ដោយមិនរើសអើងចំពោះសិទ្ធិណាមួយរបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៅក្នុងតំបន់ក្នុងការអនុវត្តការរំលែក ពិនិត្យ អធិការកិច្ច និង វិធានការត្រួតពិនិត្យផ្សេងៗទៀតលើ កប៉ាល់ ឬ លើយន្តហោះ ។ ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀននៅក្នុងករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់មិនត្រូវ ចាត់ទុកថាជាការរំលោភលើសេចក្តីតំរូវនៃមាត្រា ៣០ កថាខណ្ឌ ២(ខ) ។

មាត្រា ៣៣

ការមានកម្មសិទ្ធិថ្នាំញៀន

ភាគីទាំងអស់មិនត្រូវអនុញ្ញាតអោយមានថ្នាំញៀនជាកម្មសិទ្ធិផ្ទាល់ខ្លួនទេ លើកលែងតែបិតក្រោមអំណាចច្បាប់ ។

មាត្រា ៣៤

ការត្រួតពិនិត្យមើលនិងអធិការកិច្ច

ភាគីទាំងអស់ត្រូវតំរូវអោយ :

- ក- ជនទាំងឡាយដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណ ដូចដែលបានផ្តល់ជូន ដោយអនុលោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះ រឺ ដែល មានតួនាទីត្រួតត្រាមើល រឺ គ្រប់គ្រងក្នុងសហគ្រាសរបស់រដ្ឋដែលបានបង្កើតឡើងដោយ

អនុលោមទៅតាមអនុសញ្ញានេះ ត្រូវមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីប្រតិបត្តិបទបញ្ញត្តិច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិទាំងនោះ អោយមានប្រសិទ្ធភាពនិងប្រកបដោយភក្តីដូចដែលបានអនុម័តដោយអនុលោមទៅតាម នោះហើយ ។

ខ- អាជ្ញាធររដ្ឋាភិបាល អ្នកផលិត អ្នកជំនួញ អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ គ្រឹះស្ថានវិទ្យាសាស្ត្រ និង មន្ទីរពេទ្យ រក្សាទុករបាយការណ៍ដែលបានបង្ហាញពីថ្នាំញៀននីមួយៗ បានផលិត និង បរិមាណថ្នាំញៀនដែលទទួលបាន មួយមុខៗ ព្រមទាំងកាកសំណល់របស់ថ្នាំញៀន ។ បរិមាណទាំងនោះត្រូវរក្សាទុករៀងៗខ្លួន មិនអោយហួស រយៈពេល២ឆ្នាំឡើយ ។ គេប្រើសៀវភៅកត់ត្រាបញ្ញត្តិជាផ្លូវការ (មាត្រា ៣០ កថាខ័ណ្ឌ ២ (ខ)) សៀវភៅទាំងនោះ ចាប់បញ្ចូលទាំងគល់បញ្ជី ត្រូវរក្សាទុកផងដែរមិនអោយលើសរយៈពេល ២ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣៥

សកម្មភាពប្រឆាំងនឹងការជួញដូរឧស្ម័ន

ដោយមានការគោរពចំពោះប្រព័ន្ធរដ្ឋបាលច្បាប់ និង រដ្ឋធម្មនុញ្ញភាគីទាំងអស់ត្រូវ :

ក- រៀបចំកិច្ចសំរេចសំរួលថ្នាំជាតិមួយ ដើម្បីសហប្រតិបត្តិការ សកម្មភាពការពារ និងបង្ក្រាប ប្រឆាំងនឹងការជួញដូរឧស្ម័នដើម្បីឈានទៅដល់ការបញ្ចប់នេះ ពួកគេអាចជ្រើសរើសភ្នាក់ងារសមស្របមួយ ដ៏មានសារៈប្រយោជន៍អោយទទួលបានឧស្ម័នត្រូវចំពោះកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនោះ ។

ខ- ជួយគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងយុទ្ធនាការប្រឆាំង និង ការជួញដូរថ្នាំញៀនឧស្ម័ន

គ- សហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក និង ជាមួយអង្គការអន្តរជាតិដែលមានសមត្ថកិច្ច ដែលជា សមាជិកដោយមានគោលបំណងថែរក្សានូវយុទ្ធនាការសំរេចសំរួលប្រឆាំង និង ការជួញដូរឧស្ម័ន ។

ឃ- ធានាថាកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ រវាងភ្នាក់ងារសំរេចសំរួលត្រូវធ្វើឡើងដោយរួសរាន់ ហើយ

ង- ធានាដល់កន្លែងដែលគេបញ្ជូនលិខិតស្នាមផ្លូវច្បាប់ជាអន្តរជាតិក្នុងគោលបំណងផ្ដន្ទាទោស ការ បញ្ជូនត្រូវធ្វើអោយមានប្រសិទ្ធភាពយ៉ាងរួសរាន់ ចំពោះគណៈគ្រប់គ្រងដែលជ្រើសរើសដោយភាគីទាំងអស់

តម្រូវការនេះ ត្រូវគ្មានបុរេនិច្ចយដល់សិទ្ធិរបស់ភាគីណាមួយដើម្បីតម្រូវអោយគេបញ្ជូនលិខិតស្នាមផ្ទុវច្បាប់នោះ អោយខ្លួនតាមរយៈអង្គទូតឡើយ ។

មាត្រា ៣៦

បញ្ញត្តិព្រហ្មទណ្ឌ

- ១- ដោយការកំរិតដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់ខ្លួន ភាគីនីមួយៗត្រូវចាប់ប្រើប្រាស់វិធានការទាំងអស់នោះក៏ដូចជា នឹងធានាដល់ការដោះដូរ ផលិតផល ការផលិត នីស្សារណកម្ម ការរៀបចំ ការមានជាកម្មសិទ្ធិ ការផ្តល់អោយ ការផ្តល់អោយលក់ ការបែងចែក ការទិញ ការលក់ ការចែកចាយតាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយ ការនាំចេញសារ លិខិតទូរលេខ លិខិតទូរលេខឆ្លងកាត់ ការដឹកជញ្ជូន អាហារិណ និង និហរិណ ថ្នាំញៀនទាំងអស់ផ្ទុយទៅនឹងបទបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះហើយសកម្មភាពដទៃទៀតណាក៏ដោយដែលជាទស្សនៈរបស់ភាគីណាមួយផ្ទុយនឹងបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ ត្រូវជាបទល្មើសដែលអាចផ្ដន្ទាទោសនៅពេលណាត្រូវបានប្រព្រឹត្តជាអន្តរជាតិហើយបទល្មើសដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនោះត្រូវអាចនឹងមានការផ្ដន្ទាទោសគ្រប់គ្រាន់ពិសេសដោយឡែកដោយដាក់ពន្ធនាគារ ការផ្ដន្ទាទោសផ្សេងទៀតដោយដកហូតសិទ្ធិសេរីភាព ។
- ២- ដោយមានការកំរិតដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់ខ្លួនរបស់ភាគីមួយ ប្រព័ន្ធច្បាប់ និងច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន
 - ក- (i) បទល្មើសនីមួយៗដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ១ បើបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងប្រទេសផ្សេងៗគ្នាត្រូវ ចាត់ទុកជាបទល្មើសដោយឡែកពីគ្នា ។
 - (ii) ការចូលរួមដោយចេតនា ការរួមគំនិតដើម្បីប្រព្រឹត្តិ ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តិ និង ទង្វើណាមួយនៃបទល្មើសបែបហ្នឹង ហើយនិងអំពើដែលរៀបចំបំរុងទុក និង ប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុ ជាប់ទាក់ទងនឹងបទល្មើសដែលមាន ចែងក្នុងមាត្រានេះត្រូវជាបទល្មើសដែលអាចផ្ដន្ទាទោស ដូចដែលបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ១ ។
 - (iii) ការកាត់ទោសក្រៅប្រទេសចំពោះបទល្មើសបែបហ្នឹង ត្រូវយកមកគិតពិចារណាដល់គោលបំណងនៃការបង្កើតអោយមានបទល្មើសដែលជាទំលាប់កើតមានឡើងវិញ ហើយ

(iv) ដោយយោងដល់បទល្មើសដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ពីមុនដែលបានប្រព្រឹត្តិឡើងដោយទាំងភាគី និងជនបរទេសនោះ ត្រូវកាត់ទោសដោយភាគីដែលបទល្មើសបានប្រព្រឹត្តិឡើងក្នុងទឹកដីនោះ រឺ ដោយភាគីដែលជនល្មើស គេរក ឃើញនៅក្នុងទឹកដីនោះ ប្រសិនបើបត្យាប័នមិនអាចទទួលយកបាន ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ នៃភាគី នោះអនុវត្ត ប្រសិនបើមិនបានកាត់ទោសជនល្មើសជាស្រេច និង ផ្តល់ការវិនិច្ឆ័យទោស .

ខ- ចង់បានថាបទល្មើស ដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ១ និង កថាខ័ណ្ឌ (ក) (ii) ត្រូវរាប់បញ្ចូល ថាជាបទល្មើសបត្យាប័ន ក្នុងសន្ធិសញ្ញាបត្យាប័នណាមួយដែលបានធ្វើឡើង រឺ អាចធ្វើឡើងពីនេះតទៅ រវាងភាគីណាមួយ និង ដូចជារវាងភាគីណាដែលមិនធ្វើបត្យាប័នដែលដាក់លក្ខខណ្ឌលើ ការមានសិទ្ធិ សញ្ញា រឺ បដិការ បានផ្តល់អោយដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ដែលភាគីនោះអនុវត្ត ហើយបានចែង ទៀតថា ភាគីនោះ ត្រូវមានសិទ្ធិបដិសេធមិនព្រមធ្វើអោយមានឡើងនូវការចាប់ខ្លួន រឺ ផ្តល់បត្យាប័នក្នុង ករណីដែលអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចចាត់ថាបទល្មើសនោះមិនធ្ងន់ធ្ងរ ។

៣. បទបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ត្រូវចិតនៅក្រោមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌរបស់ភាគីដែលពាក់ព័ន្ធស្តីអំពី បញ្ហាយុត្តាធិការ ។

៤. មិនមានអ្វីនៅក្នុងមាត្រានេះត្រូវប៉ះពាល់ដល់គោលការណ៍ថា បទល្មើសដែលបានយោងត្រូវកំណត់ និយមន័យ ចោទប្រកាន់ និង ផ្ដន្ទាទោសស្របតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ភាគីទេ ។

មាត្រា ៣៧

ការចាប់ និង ការរឹបអូស

គ្រឿងញៀន សារធាតុ និង ឧបករណ៍ណាមួយដែលប្រើ ឬ មានបំណងថាយកទៅប្រើដើម្បី ប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៦ ត្រូវធ្វើការចាប់ និង រឹបអូស ។

មាត្រា ៣៨

ការព្យាបាលអ្នកញៀនគ្រឿងញៀន

១. ភាគីត្រូវផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់ពិសេសដល់ការផ្តល់ឧបករណ៍សំរាប់ការព្យាបាល តាមផ្នែកវេជ្ជ សាស្ត្រ ការថែទាំ និង ការស្តារនីតិសមប្បទាអ្នកញៀនគ្រឿងញៀន ។

២. ប្រសិនបើភាគីមួយមានបញ្ហាច្បាប់អំពីការប្រែប្រួលគ្រឿងប្រែប្រួល ហើយស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់ខ្លួន អំណោយផលចង់បានជាភាគីនោះបង្កើតអោយមានឧបករណ៍សមស្របសំរាប់ការព្យាបាល ប្រកបដោយ ប្រសិទ្ធភាពចំពោះអ្នកប្រែប្រួលគ្រឿងប្រែប្រួល ។

មាត្រា ៣៩

ការអនុវត្តវិធានការគ្រប់គ្រងជាតិដែលតឹងរឹងជាការកំណត់ក្នុងអនុសញ្ញានេះ

ទោះបីជាមានអ្វីៗក្នុងអនុសញ្ញានេះ ភាគីត្រូវមានសិទ្ធិអនុម័តវិធានការតឹងរឹងថែមទៀត ឬ តឹងរឹង ជាងអ្វី ដែលមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ និង ជាពិសេសទាក់ទងនឹងការរៀបចំតារាង III ឬ គ្រឿងប្រែប្រួល ក្នុងតារាង ២ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យ ឬ វិធានការនៃការត្រួតពិនិត្យទាំងឡាយណាដែលអាចអនុ វត្តបានចំពោះគ្រឿងប្រែប្រួលក្នុងតារាង I ដោយតាមគំនិតរបស់ខ្លួនមានសារៈសំខាន់ ឬ ចង់បានសំរាប់ការ ការពារសុខភាព ឬ សុខមាលភាពសាធារណៈ ។

មាត្រា ៤០

ភាសារបស់អនុសញ្ញា និង នីតិវិធីក្នុងការចុះហត្ថលេខា, ការធ្វើសច្ចាប័ន និង ការទទួលយក

១. ភាសាចិន បារាំង រុស្ស៊ី និងភាសាអេស្ប៉ាញក្នុងអនុសញ្ញានេះមានតម្លៃដើមស្មើគ្នា និងត្រូវបើក ចំហអោយចុះហត្ថលេខាហត្ថលេខាដល់ថ្ងៃ ១ ខែ សីហា ១៩៦១ ក្នុងនាមជាសមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ឬ រដ្ឋដែលមិនមែនជាសមាជិកដែលជាភាគីមួយទៅនឹងលក្ខន្តិកៈរបស់តុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ឬ សមា- ជិករបស់ភ្នាក់ងារជំនាញរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ឬ រដ្ឋផ្សេងៗទៀត ដែលក្រុមប្រឹក្សាអាចអញ្ជើញ អោយធ្វើជាភាគី ។

២. អនុសញ្ញានេះត្រូវដាក់អោយធ្វើសច្ចាប័ន ។ លិខិតតុបករណ៍នៃការធ្វើសច្ចាប័នត្រូវដាក់ដកលំដាប់ជា មួយនឹងអត្តលេខាធិការ ។

៣. អនុសញ្ញានេះត្រូវបើកចំហរបន្ទាប់ពី ១ សីហា ១៩៦១ សំរាប់ការទទួលយកដោយរដ្ឋដែលមាន យោងក្នុងកថាខណ្ឌ ១ ។ លិខិតតុបករណ៍នៃការទទួលយកត្រូវដាក់ដកលំដាប់ជាមួយនឹងអត្តលេខាធិការ ។

មាត្រា ៤១

ការចូលជាធរមាន

១. អនុសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមាន ៣០ ថ្ងៃក្រោយពីកាលបរិច្ឆេទនៃលិខិតតុបករណ៍ ឬ ការទទួលយក ទី ២០ ត្រូវបានដាក់ដកល់ស្របតាមមាត្រា ៤០ ។
២. ទាក់ទងនឹងរដ្ឋផ្សេងៗទៀតដែលដាក់ដកល់លិខិតតុបករណ៍អំពីការធ្វើសច្ចារ្យប័ន ឬ ការទទួលយក ក្រោយកាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់ដកល់នៃលិខិតតុបករណ៍ទី២០ដែលបានលើកឡើង អនុសញ្ញានេះ ត្រូវចូល ជាធរមាននៅ ៣០ ថ្ងៃក្រោយពីការដាក់ដកល់របស់រដ្ឋនោះនូវលិខិតតុបករណ៍នៃការធ្វើ សច្ចារ្យប័ន ឬ ការ ទទួលយករបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៤២

ដែនអនុវត្ត

អនុសញ្ញានេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះដែនដីទាំងអស់ក្នុងទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិដែលភាគីណាមួយទទួលខុស ត្រូវលើក លែងតែក្នុងករណីដែលតម្រូវអោយមានការសុំការឯកភាពជាមុនពីដែនដីនោះដោយធម្មនុញ្ញរបស់ ភាគី ឬ របស់ដែនដីដែលពាក់ព័ន្ធ ឬ ដោយគយ ។ ក្នុងករណីនេះភាគីធានាអោយបាននូវការឯកភាពដែល ត្រូវការអំពីដែនដី ក្នុងរយៈពេលមួយដ៏ខ្លីតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន និង នៅពេលទទួលបានការឯកភាព ទាំងនោះ ភាគីត្រូវជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការ ។ អនុសញ្ញានេះត្រូវអនុវត្តចំពោះដែនដីដែលមានដាក់ក្នុង សេចក្តីជូនដំណឹងនោះចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទទទួលរបស់អគ្គលេខាធិការ ។ ក្នុងករណីដែលមិនបានទទួលការ ឯកភាពពីដែនដី ភាគីពាក់ព័ន្ធ ត្រូវប្រកាសពីទីតាំងដែលត្រូវអនុវត្តអនុសញ្ញានេះនៅពេលចុះហត្ថលេខាការ ធ្វើសច្ចារ្យប័ន ឬ ការទទួលយក ។

មាត្រា ៤៣

ដែនដីសំរាប់គោលបំណងនៃមាត្រា ១៩, ២០, ២១, និង ៣១

- ១ ភាគីណាក៏ដោយអាចជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការថា ដើម្បីគោលបំណងរបស់មាត្រា ១៩, ២០, ២១, និង ៣១ ដែនដីមួយក្នុងចំណោមដែនដីរបស់ខ្លួនត្រូវបែងចែកជាពីរ ឬ ច្រើន ឬ ក៏អាចថាដែនដីរបស់ខ្លួន

ពីរ ឬ ច្រើនត្រូវដាក់បញ្ចូលអោយទៅតែមួយ ។

២. ភាគីពីរ ឬ ច្រើនអាចជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការថា ជាលទ្ធផលនៃការបង្កើតសមាគមគយ មួយរវាងពួកគេ ភាគីទាំងនោះនឹងជាដែនដីតែមួយសំរាប់គោលបំណងនៃមាត្រា ១៩, ២០, ២១, និង ៣១ ។

៣. រាល់ការជូនដំណឹងតាមកថាខណ្ឌ ១ ឬ ២ ខាងលើត្រូវមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពី ១ មករា នៃឆ្នាំ ក្រោយពីការធ្វើសច្ចាប័នមួយឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៤

ការបញ្ចប់សន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិមុន

១. ក្រោយពីចូលជាធរមានរវាងភាគីក្នុងអនុសញ្ញានេះ បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះត្រូវបញ្ចប់ និង ជំនួស បញ្ញត្តិនៃសន្ធិសញ្ញាខាងក្រោម ៖

- (ក) អនុសញ្ញាអារកៀនអន្តរជាតិ បានចុះហត្ថលេខានៅ ទីក្រុងឡាអេ នៅថ្ងៃ ២៣ មករា ១៩១២
- (ខ) កិច្ចព្រមព្រៀងទាក់ទងនឹងការផលិត ការធ្វើជំនួញក្នុងស្រុក និង ការប្រើប្រាស់អារកៀនផ្សំ បានចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុង ហ្សឺណែវ នៅថ្ងៃទី ១១ កុម្ភៈ ១៩២៥
- (គ) អនុសញ្ញាអារកៀនអន្តរជាតិ ចុះហត្ថលេខានៅ ហ្សឺណែវ នៅថ្ងៃ ១៩ កុម្ភៈ ១៩២៥
- (ឃ) អនុសញ្ញាសំរាប់ការកំរិតការផលិត និង ការគ្រប់គ្រងលើការចែកចាយគ្រឿងញៀនស្រវឹង ចុះហត្ថលេខានៅ ហ្សឺណែវ នៅថ្ងៃ ១៣ ខែ កក្កដា ១៩៣១
- (ង) កិច្ចព្រមព្រៀងសំរាប់ការត្រួតពិនិត្យការដក់អារកៀននៅចុងបូព៌ា ចុះហត្ថលេខានៅបាងកក នៅថ្ងៃ ២៧ ខែ វិច្ឆិការ ១៩៣១
- (ច) ពិធីសាសន៍ចុះហត្ថលេខានៅ លេកសាក់សេស នៅថ្ងៃ ១១ ធ្នូ ១៩៤៦ ដោយធ្វើវិសោធនកម្ម លើកិច្ចព្រមព្រៀង អនុសញ្ញា និង ពិធីសាសន៍លើគ្រឿងញៀនស្រវឹងដែលធ្វើឡើងនៅ ឡាអេ ថ្ងៃ ២៣ មករា ១៩១២ នៅ ហ្សឺណែវ ១១ កុម្ភៈ ១៩២៥ និង ១៩ មករា ១៩២៥ និង ១៣ កក្កដា ១៩៣១ នៅបាងកក ២៧ វិច្ឆិការ ១៩៣១ និង នៅហ្សឺណែវ ២៦ មិថុនា ១៩៣៦ លើកលែងតែវា ប៉ះពាល់ដល់អនុសញ្ញាដែលដាក់ឈ្មោះចុងក្រោយ

- (ឆ) អនុសញ្ញា និង កិច្ចព្រមព្រៀងដែលមានយោងក្នុងអនុកថាខណ្ឌ (ក) ទៅ (ង) ដូចបានធ្វើវិសោធនកម្មដោយពិធីសាសន៍នៃឆ្នាំ ១៩៤៦ ដូចមានយោងក្នុងអនុកថាខណ្ឌ (ច)
- (ជ) ពិធីសាសន៍ចុះហត្ថលេខានៅ ប៉ារីស ថ្ងៃ ទី ១៩ វិច្ឆិការ ១៩៤៨ ដោយដាក់បញ្ចូលក្រោមការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនអន្តរជាតិខាងក្រៅវិសាលភាពនៃអនុសញ្ញានៃ ១៣ កក្កដា ១៩៣១ សំរាប់ការដាក់កំរិតលើការផលិត និង ការគ្រប់គ្រងការចែកចាយគ្រឿងញៀនស្រវឹងដូចបានធ្វើវិសោធនកម្មដោយពិធីសាសន៍ដែលបានចុះហត្ថលេខានៅ លេកសាកសែស នៅថ្ងៃ ទី ១១ ធ្នូ ១៩៤៦
- (ឈ) ពិធីសាសន៍សំរាប់ការកំរិត និង ការគ្រប់គ្រងលើការដាំដុះដើមថ្នាំញៀន ការផលិត ការធ្វើជំនួញជាអន្តរជាតិ ឬ លក់ដុំ និង ការប្រើប្រាស់អាវៀន ដែលបានចុះហត្ថលេខានៅ ញ៉ូយកនៅថ្ងៃ ទី ២៣ មិថុនា ១៩៥៣ ប្រសិនបើពិធីសាសន៍នោះចូលជាធរមាន ។

២. ក្រោយពីការចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញានេះ មាត្រា ៩ នៃអនុសញ្ញាសំរាប់ការបង្ក្រាបចរាចរខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀនដែលគ្រោះថ្នាក់ ដូចបានចុះហត្ថលេខានៅ ហ្សឺណែវ នៅថ្ងៃ ទី ២៣ ខែ កក្កដា ១៩៣៦ រវាងភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនោះដែលជាភាគីក្នុងអនុសញ្ញានេះ ត្រូវបញ្ចប់ ហើយត្រូវជំនួសដោយកថាខណ្ឌ ២ (ខ) នៃមាត្រា ៣៦ របស់អនុសញ្ញានេះប្រសិនបើភាគីមួយ តាមរយៈការជូនដំណឹងទៅអគ្គលេខាធិការអាចចូលជាធរមាននូវមាត្រា ៩ ដែលបានលើកឡើង ។

មាត្រា ៤៥

អន្តរបញ្ញត្តិ

- ១. តួនាទីរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៩ អនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្នដោយក្រុមប្រឹក្សាកណ្តាលអចិន្ត្រៃយ៍តាមជំពូក ៦ នៃអនុសញ្ញាដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៤ (គ) ដូចបានធ្វើវិសោធនកម្មរួចហើយ ហើយដោយអង្គការត្រួតពិនិត្យដែលមានសមាសភាពតាម ជំពូក ២ នៃអនុសញ្ញាដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៤ (ឃ) ដែលបានធ្វើវិសោធនកម្មរួចហើយដូច ដែលមុខងារតំរូវចាប់តាំងពីពេលចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញានេះ (មាត្រា ៤១ កថាខណ្ឌ ១) ។
- ២. ក្រុមប្រឹក្សាត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទដាក់លាក់ដែលក្រុមប្រឹក្សាភិបាលថ្មីដូចមានយោងក្នុងមាត្រា ៩ ត្រូវចូលកាន់ភារៈកិច្ចរបស់ខ្លួន ។ ចាប់តាំងពីកាលបរិច្ឆេទនោះមកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រូវអនុវត្តតួនាទីរបស់

ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលកណ្តាលអចិន្ត្រៃយ៍ និង អង្គការត្រួតពិនិត្យដូចមានយោងក្នុង កថាខណ្ឌ ១ ចំពោះភាគី រដ្ឋក្នុងសន្ធិសញ្ញាដែលមានរាយក្នុងមាត្រា ៤៤ ថាមិនមែនជាភាគីក្នុង អនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៤៦

ការជំទាស់

១. បន្ទាប់ពីបញ្ចប់នៃរយៈពេល ២ ឆ្នាំចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញានេះ (មាត្រា ៤១ កថាខណ្ឌ ១) ក្នុងនាមខ្លួនផ្ទាល់ ឬ តំណាងអោយដែនដីមួយដែលមានការទទួលខុសត្រូវ ជាអន្តរជាតិ ហើយបានដកការឯកភាពរបស់ខ្លួនស្របតាមមាត្រា ៤២ ភាគីណាក៏អាចប្រកាសជំទាស់ អនុសញ្ញានេះ ដោយលិខិតតុបករណ៍មួយជាលាយលាក់អក្សរដាក់ដកលំដាប់ជាមួយអគ្គលេខាធិការ ។
២. ការប្រកាសជំទាស់ ប្រសិនបើទទួលបានដោយអគ្គលេខាធិការនៅថ្ងៃ ឬ មុនថ្ងៃទី ១ នៃ ខែ កក្កដា ក្នុងឆ្នាំណាមួយត្រូវចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី ១ ខែ មករា ក្នុងឆ្នាំមុននេះ ហើយប្រសិនបើបានទទួល បន្ទាប់ពីថ្ងៃទី ១ ខែ កក្កដា ត្រូវចូលជាធរមានដូចដែលបានទទួលនៅថ្ងៃ ឬ មុនថ្ងៃទី ១ នៃខែ កក្កដា ក្នុងឆ្នាំបន្ទាប់ ។
៣. អនុសញ្ញានេះត្រូវបញ្ចប់ប្រសិនបើដោយសារលទ្ធផលនៃការជំទាស់ធ្វើឡើងស្របតាមកថាខណ្ឌ ១ លកខណ្ឌនៃការចូលជាធរមានដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤១ កថាខណ្ឌ ១ ឈប់មានអត្ថិភាព ។

មាត្រា ៤៧

វិសោធនកម្ម

១. ភាគីណាក៏ដោយអាចស្នើអោយធ្វើវិសោធនកម្មលើអនុសញ្ញានេះ ។ ឯកសារនៃការធ្វើ វិសោធនកម្ម និង ហេតុផលនៃការធ្វើបែបនេះត្រូវជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការដែលត្រូវជូន ដំណឹងបន្តទៅភាគី និង ទៅ ក្រុមប្រឹក្សា ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាចសម្រេចថា :
 - (ក) ត្រូវរៀបចំធ្វើសន្និសីទស្របតាមមាត្រា ៦២ កថាខណ្ឌ ៤ នៃធម្មនុញ្ញរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិដើម្បីពិចារណាលើការធ្វើវិសោធនកម្មដែលបានស្នើ ឬ

(ខ) ត្រូវសាកសួរដល់ភាគីតើពួកគេទទួលយកសំណើសុំធ្វើវិសោធនកម្ម និង ក៏សុំអោយដាក់បញ្ចូលទៅក្រុមប្រឹក្សាដើម្បីស្នើសុំមតិយោបល់លើសំណើនោះ ។

២. ប្រសិនបើសំណើសុំធ្វើវិសោធនកម្មនោះត្រូវបានចែកជូនតាមកថាខណ្ឌ ១ (ខ) នៃមាត្រានេះមិនបានទទួលការបដិសេធន៍ពីភាគីណាមួយក្នុងអំឡុងពេល ១៨ ខែបន្ទាប់ពីបានបញ្ចូលសំណើនោះ ត្រូវមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីពេលនោះតទៅ ។ ផ្ទុយទៅវិញ ប្រសិនបើសំណើសុំធ្វើវិសោធនកម្មនោះ ត្រូវបានភាគីណាមួយបដិសេធ ក្រុមប្រឹក្សាអាចសម្រេចតាមមតិយោបល់ដែលបានទទួលពីភាគី ទោះបីជាត្រូវរៀបចំធ្វើសន្និសីទដើម្បីពិចារណាលើការធ្វើវិសោធនកម្មនោះក៏ដោយ ។

មាត្រា ៤៨

ជំលោះ

១. ប្រសិនបើមានជំលោះដែលពាក់ព័ន្ធរវាងភាគីពីរ ឬ ច្រើនទាក់ទងនឹងការបកស្រាយខុស ឬការអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ ភាគីដែលបានលើកឡើងត្រូវប្រឹក្សារួមគ្នាដោយផ្អែកលើទស្សនៈនៃការដោះស្រាយជំលោះតាមរយៈការចរចា ការស៊ើបអង្កេត ការសំរុះសំរួល ការផ្សះផ្សារ និង ឧបសម្ព័ន្ធចម្រើកអង្គការតំបន់ ដំណើរការតុលាការ ឬ មធ្យោបាយអហិង្សាផ្សេងៗទៀតតាមជំរើសរបស់ពួកគេ ។

មាត្រា ៤៩

ការបំរុងទុកបណ្តោះអាសន្ន

- ១- នៅពេលចុះហត្ថលេខា ធ្វើសច្ចានុម័ត រឺ យល់ព្រម ភាគីមួយអាចរកបំរុងនូវសិទ្ធិ ដើម្បីអនុញ្ញាតជាបណ្តោះអាសន្ន នៅក្នុងទឹកដីណាមួយរបស់ខ្លួននូវ :
- ក- ការប្រើអាវុធខាងវិស័យសុខាភិបាលដោយមិនច្បាស់លាស់ ។
 - ខ- ការជក់អាវុធន
 - គ- ការបរិភោគស្លឹកក្រូច
 - ឃ- ការប្រើកញ្ឆា . ជីវកញ្ឆា និស្សារណា និង ជាតិប្រឺងៗ របស់កញ្ឆា ក្នុងគោលបំណងក្រៅពីផ្នែកសុខាភិបាល

ង- ផលិតកម្ម ការផលិត និង ការផ្សព្វផ្សាយ ដែលសំដៅលើចំនុច (ក) រហូតដល់ចំនុច (ឃ) សំរាប់ គោលបំណងដូចដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងនោះ ។

២- ការទុកបំរុង នៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ ត្រូវតែមានការកំរិតដូចតទៅ ៖

ក- សកម្មភាពទាំងឡាយដែលបានរៀបរាប់ ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ អាចផ្តល់អាជ្ញាអោយត្រឹមតែកំរិត ដែលជាទំលាប់ប្រពៃណីក្នុងទឹកដីនោះ ដោយគោរពទៅតាមការបំរុងទុកដែលបានធ្វើ ហើយដែលបាន អនុញ្ញាតអោយ នៅ ថ្ងៃ ទី ១ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៦៤ ។

ខ- គ្មានការនាំចេញផ្ទាំព្យៀន ដូចដែលបានចែង ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ សំរាប់គោលបំណងដែលបានរៀបរាប់ដូច នៅក្នុងនោះ អាចអនុញ្ញាតអោយភាគីក្រៅមួយ រឺ អោយទឹកដីមួយដែលមិនអនុវត្តអនុសញ្ញានេះក្នុង មាត្រា ៤២ ។

គ- ជនបែបនោះតែមួយគត់អាចអនុញ្ញាតអោយជក់អាភៀន ដូចដែលបានចុះបញ្ជី ដោយអាជ្ញាធរដែល មានសមត្ថកិច្ចចាប់ពីថ្ងៃទី ១ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៦៤ ។

ឃ- ការប្រើប្រាស់អាភៀនក្នុងវិស័យវេជ្ជសាស្ត្រត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ក្នុងរយៈពេល ១៥ឆ្នាំ ចាប់តាំងពី អនុញ្ញា នេះចូលជាធរមានដូចដែលបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រា ៤១ ។

ង- ការរីកោតស្លឹកកូកាត្រូវចូលជានិរាករណ៍ក្នុងរយៈពេល ២៥ឆ្នាំ ចាប់តាំងពីអនុញ្ញាតនេះចូលជាធរមាន ដូចដែលបានចែងកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រា ៤១ ។

ច- ការប្រើកញ្ចក់សំរាប់គោលបំណង ក្រៅពីផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និង សុខាភិបាល ត្រូវបញ្ឈប់ភ្លាមតាមលទ្ធ ភាពដែលអាចធ្វើបានក្នុងរយៈពេល ២៥ឆ្នាំ ចាប់ពីអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមាន ទោះបីជាករណីណា ក៏ដោយ ដូចដែលបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃ មាត្រា ៤១ ។

ឆ- ផលិតកម្ម និង ការផលិត និង ការធ្វើជំនួយផ្ទាំព្យៀន ដូចដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ សំរាប់គោល បំណង ប្រើណាមួយដូចបានរៀបរាប់នៅក្នុងនោះ ត្រូវកាត់បន្ថយជាចុងក្រោយ ធ្វើអោយទៅជា និរាករណ៍ ដូចការ កាត់បន្ថយ និង ទុបស្តាត់នៃការប្រើប្រាស់បែបនោះ ។

៣- ភាគីមួយដែលមិនឯកភាពតាមកថាខណ្ឌ ១ ត្រូវ :

ក- បញ្ចូលទៅក្នុងបញ្ជីប្រចាំឆ្នាំ ដើម្បីផ្តល់ជូនទៅអោយអគ្គលេខាធិការ ដោយអនុលោមទៅតាម មាត្រា ១៨ កថាខណ្ឌ ១ (ក) ប្រវត្តិការកើនឡើងបានធ្វើនៅក្នុងឆ្នាំមុនសំដៅទៅលើការទុបស្តាតនៃ ការប្រើប្រាស់ផលិតកម្ម ការផលិត ការជួញ មានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌ ១ ហើយ

ខ- ផ្តល់ជូនដល់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនូវការប៉ាន់ស្មានដាច់ៗពីគ្នា (មាត្រា ១៩) ហើយនិងការបញ្ជូនស្ថិតិ (មាត្រា ២០) ដោយគោរពទៅតាមសកម្មភាពបំរុងទុក នៅក្នុងបែបបទ និង ទ្រង់ទ្រាយដែលបានរៀប រាប់ជូនដោយក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ។

៤- ក/- ប្រសិនបើភាគីមួយបង្កើតការបំរុងទុក នៅក្នុងកថាខណ្ឌ ១ ខកខានមិនបានផ្តល់ជូន :

- (i) របាយការណ៍ ដូចបានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌ ៣ (ក) ក្នុងរយៈ ៦ខែ បន្ទាប់ពីការបញ្ចប់ ឆ្នាំទាក់ទងទៅនឹងពត៌មាន
- (ii) ការប៉ាន់ស្មានដូចបានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ៣ (ខ) ក្នុងរយៈពេល ៣ខែ បន្ទាប់ពីកាល បរិច្ឆេទបានកំណត់ សំរាប់គោលបំណងនោះ ដោយក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ដោយអនុលោម ទៅតាមមាត្រា ១២ កថាខណ្ឌ ១
- (iii) ស្ថិតិដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌ ៣ (ខ) ក្នុងកំឡុងពេល ៣ខែ បន្ទាប់ពីគេត្រាងធ្វើ ការកំណត់ការបរិច្ឆេទ ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ២០ កថាខណ្ឌ ២ ក្នុងករណី ណាមួយដែលក្រុមប្រឹក្សាភិបាល និង អគ្គលេខាធិការត្រូវបញ្ជូនទៅអោយភាគីពាក់ ព័ន្ធនូវសេចក្តីជូនដំណឹងនៃការផ្អាកមួយ ហើយត្រូវស្នើសុំយកពត៌មានបែបនោះក្នុង កំឡុងពេល ៣ខែ បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលទទួលបានសេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹងនោះ ។

ខ- ប្រសិនបើភាគីនោះខកខានមិនបានធ្វើទៅតាមកំឡុងពេលដំណើរសុំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល រឺ អគ្គ- លេខាធិការ ក្នុងរយៈពេលនោះ ការមិនឯកភាពដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងកថាខណ្ឌ ១ មិនមានប្រសិទ្ធ ភាពទៀត ឡើយ ។

៥- រដ្ឋមួយបានបង្កើតការបំរុងទុក ឡើងដោយសេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹងដែលសរសេរជាលាយលាក់អក្សរ អាចដកផ្នែកមួយ រឺ ទាំងអស់នៃការបំរុងទុករបស់ខ្លួនបាន ក្នុងករណីណាក៏ដោយ ។

មាត្រា ៥០

ការបំរុងផ្សេងទៀត

១. គ្មានការបំរុងណាមួយក្រៅពីការបំរុងទុកដែលបានធ្វើឡើង ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រាទី ៤៩ ឬទៅតាមកថាខ័ណ្ឌខាងក្រោមត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយឡើយ ។

២. នៅពេលចុះហត្ថលេខា អោយសច្ចានុម័តឬយល់ព្រម ភាគីណាមួយក៏អាចធ្វើការបំរុងដោយគោរពទៅតាមបទបញ្ញត្តិដូចតទៅនៃអនុសញ្ញានេះ : មាត្រា ១២ កថាខណ្ឌ២ និង ៣ មាត្រា ១៣កថាខណ្ឌ ២ មាត្រា ១៤ កថាខណ្ឌ ១ និង ២ មាត្រា ៣១ កថាខណ្ឌ ១(ខ) និង មាត្រា ៤៨ ។

៣. រដ្ឋមួយដែលមានបំណងចង់ក្លាយខ្លួនជាភាគីមួយ ប៉ុន្តែចង់បានអាជ្ញាដើម្បីធ្វើការបំរុងក្រៅពីការបំរុងដែលបានធ្វើឡើងដោយអនុលោមទៅតាម កថាខណ្ឌ ២ នៃមាត្រានេះ រឺ នៅតាមមាត្រា ៣៩ អាចជ្រាបជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការនូវចេតនាបែបនេះ ។ រឿយៗតែការបំរុងនេះ បានជំនាស់ដោយ ១ភាគ៣ នៃរដ្ឋទាំងអស់ដែលបានអោយសច្ចានុម័ត រឺ យល់ព្រមចំពោះអនុសញ្ញានេះ មុនការបញ្ចប់អំឡុងពេល នោះ ត្រឹមចុងបញ្ចប់ ១២ខែ បន្ទាប់ពីកាលវិច្ឆ័ត នៃការទំនាក់ទំនង ការបំរុង របស់អគ្គលេខាធិការ ដែលពាក់ ព័ន្ធនោះវាត្រូវចាត់ទុកថា គេអនុញ្ញាតអោយទោះបីគេយល់ថា រដ្ឋទាំងអស់ដែលបានជំនាស់ ចំពោះតម្រូវ ការបំរុង មិនបានសន្មត់ជាមុនចំពោះរដ្ឋបំរុងនូវកាតព្វកិច្ចណាមួយនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះ ដែលធ្វើអោយប្រែប្រួលដោយការបំរុងនោះ ។

៤. រដ្ឋដែលបានធ្វើការបំរុង ដកផ្នែកមួយនៃការបំរុងរបស់ខ្លួនរឺទាំងអស់នៅពេលណាក៏បានដោយធ្វើសេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹងជាលាយលក់អក្សរ ។

មាត្រា ៥១

សេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹង

អគ្គលេខាធិការត្រូវធ្វើសេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹងទៅដល់រដ្ឋទាំងអស់ ដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ
១ នៃមាត្រា ៤០ នូវ៖

- ក- ហត្ថលេខា សច្ចានុម័ត និង ការយល់ព្រមដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ៤០
- ខ- កាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមានដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ៤១
- គ- ការប្រកាសមិនយល់ព្រមយ៉ាងឧឡារឹក ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ៤៦ និង
- ឃ- សេចក្តីផ្តើមការ និង សេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹង នៅក្នុងមាត្រា ៤២ ៤៣ ៤៧ ៤៩ និង ៥០ ។

ដើម្បីទុកជាសាក្សី អ្នកដែលបានចុះហត្ថលេខាពីខាងក្រោម ដែលមានអាជ្ញាដោយត្រឹមត្រូវ បានចុះ
ហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញានេះ ក្នុងនាមជាអធិបតីបាលរៀងៗខ្លួន

ធ្វើនៅទីក្រុងញ៉ូយក់ ថ្ងៃទី សាមសិប ខែ មីនា ឆ្នាំ មួយពាន់ប្រាំបួនរយហុកសិបមួយ តែមួយច្បាប់
គត់ ដែលត្រូវតែកល់ទុកនៅប័ណ្ណសាររបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ហើយច្បាប់ថតចម្លងចេញពីច្បាប់ដើមដែល
បញ្ជាក់ថាពិតនោះត្រូវបញ្ជូនទៅអោយគ្រប់សមាជិករបស់អង្គការសហប្រជាជាតិទាំងអស់និងរដ្ឋដទៃទៀត
ដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤០ កថាខ័ណ្ឌ ១ ។

តារាង

បញ្ជីឈ្មោះថ្នាំញៀនដែលបញ្ចូលក្នុងតារាង I

- អាសេទីលមេតាដុល (៣-អាសេតុកស៊ី-៦-ឌីមេទីលអាមីណូ-៤ ៤-ឌីហ្គេនីលអ៊ុបតាន)
- អាសីលប្រូឌីន (៣-អាសីល-១-មេទីល-៤-ហ្គេនីល-៤-ប្រូព្យូណុកស៊ីពីតែរីឌីន)
- អាសូហ្គាសេទីលមេតាដុល (អាសូហ្គា-៣-អាសេតុកស៊ី-៦-ឌីមេទីលអាមីណូ-៤ ៤-ឌីហ្គេនីលអ៊ុបតាន)
- អាសូហ្គាមេប្រូឌីន (អាសូហ្គា-៣-អេទីល-១-មេទីល-៤-ហ្គេនីល-៤-ប្រូព្យូណុកស៊ីពីតែរីឌីន)
- អាសូហ្គាមេតាដុល (អាសូហ្គា-៦-ឌីមេទីលអាមីណូ-៤ ៤-ឌីហ្គេនីល-៣-អ៊ុបតានុល)
- អាសូហ្គាប្រូឌីន (អាសូហ្គា-១ ៣-ឌីមេទីល-៤-ហ្គេនីល-៤-ប្រូព្យូណុកស៊ីពីតែរីឌីន)
- អាសីលេរីឌីន (១-ប៉ារ៉ា-អាមីណូហ្គេណេទីល-៤-ហ្គេនីលពីតែរីឌីន-៤-អាស៊ីដកាបូកស៊ីលិកអេទីលអេស្តែរ)
- បង់ហ្សេទីឌីន (១-(២-បង់ហ្សេទីឌីនអេទីល)-៤-ហ្គេនីលពីតែរីឌីន-៤-អាស៊ីដកាបូកស៊ីលិកអេទីលអេស្តែរ)
- បង់ហ្សេទីលមីរហ្គីន (៣-បង់ហ្សេទីលមីរហ្គីន)
- បេតាសេទីលមេតាដុល (បេតា-៣-អាសេតុកស៊ី-៦-ឌីមេទីលអាមីណូ-៤ ៤-ឌីហ្គេនីលអ៊ុបតាន)
- បេតាមេប្រូឌីន (បេតា-៣-អេទីល-១-មេទីល-៤-ហ្គេនីល-៤-ប្រូព្យូណុកស៊ីពីតែរីឌីន)
- បេតាមេតាដុល (បេតា-៦-ឌីមេទីលអាមីណូ-៤ ៤-ឌីហ្គេនីល-៣-អ៊ុបតានុល)
- បេតាប្រូឌីន (បេតា-១ ៣-ឌីមេទីល-៤-ហ្គេនីល-៤-ប្រូព្យូណុកស៊ីពីតែរីឌីន)
- កញ្ចា ជ័រកញ្ចា និស្សារណា និងសារជាតិព្រឿងៗរបស់ដើមកញ្ចា
- កូនីតាហ្សេន(២-ប៉ារ៉ា-កូរ៉ាបង់ហ្សេទីល-១-ឌីមេទីលអាមីណូអេទីល-៥-នីត្រូបង់ហ្សេទីលមីរហ្គីន)
- ស្លឹកកូកា
- កូកាអ៊ីន (អេទីលអេស្តែរនៃបង់ហ្សេទីលអ៊ុបតានុល)
- កំហាប់ដើមអាភៀនក្រៀម (ជាសារធាតុដែលទទួលបាននៅពេលដើមអាភៀនក្រៀមបានដាក់ចូលកែច្នៃដើម្បីធ្វើអោយជាតិអាសូហ្គាអ៊ុបតានរបស់វាឡើងខាង ។ នៅពេលនោះគេផលិតបានសារធាតុបែបនេះយកទៅលក់បាន) ។

ដេសូម័រីហ្វិក (ឌីអ៊ីដ្រូដេអុកស៊ីម័រីហ្វិក)

ដិកស្រូម័រីហ្វិក ((+)-៤-[២-មេទីល-៤-អុកសូ-៣ ៣-ឌីហ្គេនីល-៤-(-១-ព្យែនីលឌីអ៊ីនីល) ប៊ុយទីល] ម័រីហ្វិក)

ឌីអ៊ីដ្រូមីត (អ៊ីន-[២-មេទីលហ្គេនីលអាមីណូ) ប្រូពីល] ប្រូព្យូណានីលីត)

ឌីអេទីលទីអ៊ីប៊ុយតែន (៣-ឌីអេទីលអាមីណូ-១ ១-ឌី-(២ -ត្យែនីល)-១-ប៊ុយតែន)

ឌីអ៊ីដ្រូម័រីហ្វិក

ឌីមេណុកសាដុល (២-ឌីមេទីលអាមីណូអេទីល-១-អេតុកស៊ី-១ ១-ឌីហ្គេនីលអាសេតាត)

ឌីមេហ្គេបតាណុល (៦-ឌីមេទីលអាមីណូ-៤ ៤-ឌីហ្គេនីល-៣-អ៊ុបតាណុល)

ឌីមេទីលទីអ៊ីប៊ុយតែន (៣-ឌីមេទីលអាមីណូ-១ ១-ឌី-(២' -ត្យែនីល)-១-ប៊ុយតែន)

ឌីអុកសាហ្គេទីល ប៊ុយទីរាត (អេទីល ៤-ម័រីហ្គេនីល-២ ២-ឌីហ្គេនីលប៊ុយទីរាត)

ឌីហ្គេណុកស៊ីឡាត (១-(៣-ស្យាណូ-៣ ៣-ឌីហ្គេនីលប្រូពីល)-៤-ហ្គេនីលពីរីឌីន-៤-អាស៊ីត កាបូកស៊ីលិក អេទីលអេស្តែរ)

ឌីពីប៉ាណាន (៤ ៤-ឌីហ្គេនីល-៦-ពីរីឌីន-៣-អ៊ុបតាណុល)

អ៊ុកហ្គេនីន អេស្តែរនិងផលិតផលមានដើមកំណើតពីអេស្តែរ របស់វា ដែលបំបែកទៅជា អ៊ុកហ្គេនីន និងកូកាអ៊ីន អេទីលមេទីលទីអ៊ីប៊ុយតែន (៣-អេទីលមេទីលអាមីណូ-១ ១-ឌី-(២' -ត្យែនីល)-១-ប៊ុយតែន)

អេតុនីតាហ្គេន (១-ឌីអេទីលអាមីណូអេទីល-២-ប៉ារ៉ា-អេតុកស៊ីបង់ហ្ស៊ីល-៥-នីត្រូបង់ហ្ស៊ីមីដាហ្គេន)

អេតុកសេរីឌីន (១-[២-(២-អ៊ីដ្រូកស៊ីអេតុកស៊ី) អេទីល]-៤-ហ្គេនីលពីរីឌីន-៤-អាស៊ីតកាបូកស៊ីលិក អេទីលអេស្តែរ)

ហ្គេរីអ៊ីន (ឌីអាសេទីលម័រីហ្វិក)

ហ្គេរីឌីន (១-(២ - តេត្រាអ៊ីដ្រូហ្គេរីឌីនអ៊ុកស៊ីអេទីល(-៤-ហ្គេនីលពីរីឌីន-៤-អាស៊ីតកាបូកស៊ីលិកអេទីល អេទីល))

អ៊ីដ្រូ កូដូ (អ៊ីដ្រូកូដេអុកស៊ីន)

អ៊ីត្រូម័រីហ្វិក (១៤-អ៊ីដ្រូកស៊ីឌីអេដ្រូម័រីហ្វិក)

អ៊ីត្រូម័រីហ្វិក (ឌីអ៊ីដ្រូម័រីហ្វិក)

អ៊ីដ្រូកស៊ីបេរីឌីន (៤-មេតា-អ៊ីដ្រូកស៊ីហ្គេនីល-១-មេទីលពីរីឌីន-៤-អាស៊ីតកាបូកស៊ីលិកអេទីលអេស្តែរ)

អ៊ីហ្សូមេតាដុន (៦-ឌីមេទីលអាមីណូ-៥-មេទីល-៤ ៤-ឌីហ្គេនីល-៣-អ៊ុបតាណុល)

កេតូបេមីដុន(៤-មេតា-អ៊ីដ្រូកស៊ីហ្គេនីល-១-មេទីល-៤-ប្រូព្យូនីលពីរីឌីន) *

លីវីមេទីហ្គេន* ((-)-៣-មេតុកស៊ី-N-មេទីលម័រីហ្វិក)

ស្តីពីម៉ាស៊ីន ((-)-៤-[២-មេទីល-៤-អុកហ្សូ-៣ ៣-ឌីអ៊ីប្រូស៊ីល-៤-(១-ព្យែរីលីឌីនីល)ប៊ុយទីល]
ម៉ាហ្គីស៊ីន)
អ៊ីវ៉ូហ្គេណាស៊ីលម៉ាហ្គាន ((-)-៣-អ៊ីដ្រូកស៊ី-អ៊ិន-ហ្គេណាស៊ីលម៉ាហ្គាន)
លីវ៉ូហ្គេណាស៊ីល* ((-)-៣-អ៊ីដ្រូកស៊ី-អ៊ិន-មេទីលម៉ាហ្គាន)
មេតាហ្សូស៊ីន (២-អ៊ីដ្រូកស៊ី-២ ៥ ៩-ទ្រីមេទីល-៦ ៧-បង់ហ្សូម៉ាហ្គាន)
មេតាដូន (៦-ឌីមេទីលអាមីណូ-៤ ៤-ឌីអ៊ីប្រូស៊ីល-៣-អ៊ីប្រូស៊ីន)
មេទីលដេហ្ស័រ៉ូស៊ីន (៦-មេទីល-ដែលតា ៦-ដេអុកស៊ីម៉ាហ្គីន)
មេទីលឌីអ៊ីដ្រូម៉ាហ្គីន (៦-មេទីលឌីអ៊ីដ្រូម៉ាហ្គីន)
១-មេទីល-៤-ហ្គេនីលពីរ៉េឌីន-៤-អាស៊ីតកាបូកស៊ីលិក
មេតូប៉ង (៥-មេទីលឌីអ៊ីដ្រូម៉ាហ្គីន)
ម៉ាហ្គីឌីន (១-(២-ម៉ាហ្គីឌីន-៤-ហ្គេនីលពីរ៉េឌីន-៤-អាស៊ីតកាបូកស៊ីលិក អេទីលអេស្តែរ)
ម៉ាហ្គីន
ម៉ាហ្គីនមេតូប្រូមីត និង ផលិតផលផ្សេងៗទៀតដែលដើមកំណើតពីបង់តាវ៉ាឡែន នីត្រូសែនម៉ាហ្គីន
ម៉ាហ្គីន-N-អុកស៊ីត
ម៉ាហ្គីន (មីស៊ីលបង់ស៊ីលម៉ាហ្គីន)
នីត្រូម៉ាហ្គីន (៣ ៦-ឌីនីត្រូម៉ាហ្គីន)
ណ័រឡេវីហ្គេណាស៊ីល ((-)-៣-អ៊ីដ្រូកស៊ីម៉ាហ្គីន)
ណ័រមេតាដូន (៦-ឌីមេទីលអាមីណូ -៤ ៤-ឌីអ៊ីប្រូស៊ីល-៣-អ៊ីប្រូស៊ីន)
នីម៉ាហ្គីន (ដេមេទីល ម៉ាហ្គីន)
អាភៀន
អុកស៊ីកូដូន (១៤-អ៊ីដ្រូកស៊ីឌីអ៊ីដ្រូកស៊ីដូន)
អុកស៊ីម៉ាហ្គីន (១៤-អ៊ីដ្រូកស៊ីឌីអ៊ីដ្រូកស៊ីដូន)
ប៉េទីឌីន (១-មេទីល-៤-ហ្គេនីលពីរ៉េឌីន-៤-អាស៊ីតកាបូកស៊ីលិកអេទីលអេស្តែរ)
ហ្គេណាឌុកហ្សូន (៦-ម៉ាហ្គីឌីន-៤ ៤-ឌីអ៊ីប្រូស៊ីល-៣-អ៊ីប្រូស៊ីន)
ហ្គេណាប្រូមីត (N - (១-មេទីល-២-ពីរ៉េឌីន-៤-អេទីល) ប្រូហ្គេណាស៊ីលីត្រ)
ហ្គេណាហ្សូស៊ីន (២-អ៊ីដ្រូកស៊ី-៥ ៩-ឌីមេទីល-២-ហ្គេនីល-៦ ៧-បង់ហ្សូម៉ាហ្គីន)
ហ្គេណាម៉ាហ្គីន (៣-អ៊ីដ្រូកស៊ី-N-ហ្គេនីលម៉ាហ្គីន)

ហ្វេណូបេរីឌីន (១-(៣-អ៊ីដ្រុកស៊ី-៣-ហ្វេណីលប្រូពីល)-៤-ហ្វេណីលពីរ៉េរីឌីន-៤-អាស៊ីតកាបូកស៊ី
លិកអេទីលអេស្តែរ)

ពីមីណូឌីន (៤-ហ្វេណីល-១-(៣-ហ្វេណីលអាមីណូប្រូពីល) ពីរ៉េរីឌីន-៤-អាស៊ីតកាបូកស៊ីលិកអេទីល
អេស្តែរ

ប្រូអ៊ុបតាហ្សីន (១ ៣-ឌីមេទីល-៤-ហ្វេនីល-៤-ប្រូព្យូណកស៊ី អាហ្សាស៊ីកូអ៊ុបតាន)

ប្រូពីរីឌីន (១-មេទីល-៤-ហ្វេនីលពីរ៉េរីឌីន-៤-អាស៊ីតកាបូកស៊ីលិកអ៊ីសូប្រូពីលអេស្តែរ)

រ៉ាសេមេទ័រហ្វាន (($\pm$)-៣-មេតុកស៊ី-N -មេទីលម័រហ្វាន)

រ៉ាសេម័ររ៉ាមីត ($\pm$)-៤-(២-មេទីល-៤-អុកហ្សូ-៣ ៣-ឌីហ្វេនីល-៤-(១-ព្យែលឌីនីល)

ប៊ុយទីល)ម័រហ្វាន

រ៉ាសេម័រហ្វាន ($\pm$)-៣-អ៊ីដ្រុកស៊ី-N -មេទីលម័រហ្វាន)

តេបាកុន (អាសេទីលឌីអ៊ីដ្រូកូដេអ៊ីន)

តេបាអ៊ីន

ទ្រីមេបេរីឌីន (១ ២ ៥-ទ្រីមេទីល-៤-ហ្វេនីល-៤-ប្រូព្យូអុកស៊ីពីរ៉េរីឌីន) ហើយ

រៀបរៀងតែមានករណីលើកលែងជាពិសេស អ៊ីសូមែរ នៃថ្នាំព្យាបាលនៅក្នុងតារាងនេះនៅពេលណា
ដែលការកើតមាន អ៊ីសូមែរ បែបហ្នឹង អាចកើតមានឡើងនៅតាមការជ្រើសរើសទុកជាមុនផ្នែកគីមីជាលាក់មួយ
អេស្តែរ និង អេទីន នៃថ្នាំព្យាបាលនៅក្នុងតារាងនេះរៀបរៀងតែមានលេចឡើងនៅក្នុងតារាងផ្សេង
នៅពេលណាដែលការកើតមាននៃអេស្តែរ រឺ អេទីន អាចកើតមានឡើង ។

អំបិលនៃថ្នាំព្យាបាលដែលចុះបញ្ជីក្នុងតារាងមួយដោយរាប់បញ្ចូលទាំងអំបិលអេស្តែរ អេទីន និង
អ៊ីសូមែរ ដូចដែលបានផ្តល់ជូនខាងលើនៅពេលណាដែលការកើតមានអំបិលបែបនោះអាចកើតមានឡើង

ឱកស្ត្រូមេតូហ្វង់ ((+)-៣-មេតុកស៊ី-អ៊ីន-មេទីលម័រហ្វាន) និង ឱកស្ត្រូហ្វង់ ((+)-៣-
អ៊ីដ្រុកស៊ី-អ៊ីន-មេទីលម័រហ្វាន) ជាពិសេសមិនរាប់បញ្ចូលទៅក្នុងតារាងនេះទេ ។

បញ្ជីរាយឈ្មោះថ្នាំញៀនដែលបញ្ចូលក្នុងតារាង II

អាសេទីលឌីអ៊ីដ្រូកូដេអ៊ីន

កូដេអ៊ីន (៣-មេទីលម៉ែរហ្វីន)

ឆិកស្រូប្រូប៉ូកស៊ីហ្វេន(+)-៤-ឌីមេទីលអាមេណូ-៣-មីទីល-១ ២-ឌីហ្វេនីល-២-ប្រូព្យូណុកស៊ី
ប៊ុយតាន)

ឌីអ៊ីត្រូកូដេអ៊ីន

អេទីលម៉ែរហ្វីន (៣-អេទីលម៉ែរហ្វីន)

ណ័រកូដេអ៊ីន (អ៊ិន-ឌីមេទីលកូដេអ៊ីន)

ហ្គុលកូដេអ៊ីន (ម៉ែរហ្គុលីនីលអេទីលម៉ែរហ្វីន) និង

អ៊ីមែរបស់ថ្នាំញៀននៅក្នុងតារាងនេះ នៅពេលណាដែលការកើតមានអ៊ីសូមែរបែបហ្នឹង អាចកើត
មានឡើងទៅតាមការជ្រើសរើសទុកជាមុនផ្នែកគីមីជាក់លាក់ រៀងរាល់តែមានការលើកលែងជាពិសេស ។

អំបិលរបស់ថ្នាំញៀនដែលបានចុះបញ្ជីក្នុងតារាងនេះ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងអំបិល អ៊ីសូមែរ
ដែលបានផ្តល់ជូនខាងលើ នៅពេលណាដែលការកើតមានអំបិលបែបហ្នឹងអាចកើតមានឡើង ។

បញ្ជីការរៀបចំដែលបញ្ចូលក្នុងតារាង III

១- ការរៀបចំរបស់ :

អាសេទីលឌីអ៊ីដ្រូកូដេអ៊ីន

កូដេអ៊ីន

ដិកស្រូប្រូប៊ុកស៊ីហ្គេន

ឌីអ៊ីដ្រូកូដេអ៊ីន

អេទីលម័រហ្គីន

ណ័រកូដេអ៊ីន

ហ្គូលកូឌីន

នៅពេល

ក- ផ្សំជាមួយវត្ថុធាតុផ្សំមួយ រឺច្រើនទៀតតាមវិធីសាស្ត្របែបនេះ ដែលការរៀបចំគ្មានផលអាក្រក់ ដល់ការប្រើ រឺមានតិចតួច ហើយតាមវិធីបែបហ្នឹងថ្នាំញៀនមិនអាចដកចេញយកមកវិញតាមមធ្យោបាយ អនុវត្តងាយៗឡើយ រឺក្នុងវិស័យដែលបានបន្តអោយមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពសាធារណៈនិង

ខ- ដែលមានបរិមាណថ្នាំញៀនមិនលើសពី ១០០មីលីក្រាមក្នុងកំរិតមួយឯកតា និង ដោយមានកំហាប់មិនលើសពី ២.៥ភាគរយ ក្នុងការរៀបចំដែលមិនអាចបំបែកបាន ។

២- ការរៀបចំកូកាអ៊ីន ដែលមានបរិមាណមិនលើសពី ០.១ភាគរយ បានគណនាដូចជាតកូកាអ៊ីន និង ការរៀបចំអាភៀន រឺ ម័រហ្គីន ដែលមានម័រហ្គីន មិនលើសពី ០.២ភាគរយ ដែលបានគណនាដូចជាត ម័រហ្គីនដែលគ្មានជាតិទឹកហើយដែលផ្សំជាមួយវត្ថុធាតុមួយរឺច្រើនផ្សេងទៀត តាមវិធីបែបនេះការរៀបចំ គ្មានផលគ្រោះថ្នាក់ដល់ការប្រើប្រាស់រឺមានតិចតួចបំផុត ហើយតាមវិធីបែបហ្នឹងថ្នាំញៀនមិនអាចដក

យកមកវិញបានតាមមធ្យោបាយអនុវត្តងាយៗឡើយ រឺក្នុងវិស័យដែលបន្តអោយមានគ្រោះថ្នាក់ដល់
សុខភាពសាធារណៈ ។

៣- ការរៀបចំ ឱប្បស័យស៊ីលាត ជាដូសរឹង ដែលមានបរិមាណ ឱប្បស័យស៊ីលាតមិនពី ២.៥មីលីក្រាម
ដែលបានគណនាដូចជាត និង មានបរិមាណ អាត្រូពីនស៊ីលប្រាតមិនតិចជាង ២៥មីក្រូក្រាម ក្នុងមួយ
ឯកត្តា កំរិត ។

៤- Pulvis ipecacuanhae et opii compiositus

អាភៀន ១០ភាគរយជាម្សៅ

ឬស ipecacuanhae 10% ជាម្សៅដែលបានលាយយ៉ាងសប្បុរសជាមួយវត្ថុធាតុដែលជាម្សៅដទៃ
ទៀត ដែលគ្មានផ្ទុកថ្នាំព្យាបាល ៨០%

៥- ការរៀបចំដោយធ្វើឡើងទៅតាមរូបមន្តមួយដែលបានចុះបញ្ជីក្នុងតារាងនេះ និង វត្ថុធាតុដែលលាយ
ចូលក្នុងការរៀបចំនេះ ផ្សំនឹងសារធាតុដែលគ្មានជាតិថ្នាំព្យាបាលណាមួយ ។

បញ្ជីឈ្មោះថ្នាំញៀនដែលបញ្ចូលក្នុងតារាង IV

កញ្ឆា និង ជ័រកញ្ឆា

ដេសូម៉ាហ្គីន (ឌីអ៊ីដ្រូដេអុកស៊ីម៉ាហ្គីន)

ហេរូអ៊ីន (ឌីអាសេទីលម៉ាហ្គីន)

កេតូបេមីដូន (៤-មេតា-អ៊ីដ្រូកស៊ីហ្គេនីល-១-មេទីល-៤-ប្រូព្យូនីលពីរ៉េឌីន) និង

អំបិលនៃថ្នាំញៀន ដែលចុះបញ្ជីក្នុងតារាងនេះនៅពេលណាដែលការកើតមានអំបិលបែបនេះអាច
កើតមានឡើង ។